

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ.๒๕๖๙

ใช้ **หัว** และ **ใจ** ปั้น
อุตสาหกรรมคู่ชุมชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร
พฤษภาคม ๖๙

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมสอดคล้องและเชื่อมโยงกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและ นโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ บริบทของจังหวัดและของ ประเทศ ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน ตามนโยบาย “ปฏิรูป อุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน ๓ ปฏิรูป (ปฏิรูป ๑ : จัดการกากสารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูปที่ ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และปฏิรูปที่ ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ๓ แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่ อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุน เพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND สร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม และเพื่อใช้ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม และการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ในครั้งนี้ ดำเนินการจัดทำเชิงบูรณาการจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ องค์กรเอกชน ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่ตอบสนองความต้องการอย่างแท้จริง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่มีส่วนสนับสนุน ให้การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประสบผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน อันนำไปสู่การผลักดันด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อย่างเหมาะสมตามนโยบายรัฐบาลไปสู่ประเทศที่มีความ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมตรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนปฏิรูปประเทศ	๑๕
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๖
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	๑๗
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	๑๗
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๔๑
๓.๑.๓ ข้อมูลวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๓
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	๕๑
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๕๑
๓.๒.๒ พันธกิจ	๕๑
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๕๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๕๕
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)	๕๕
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัตราชาการ อก. แผนปฏิบัตราชาการ สปอ.	๕๘
และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๕๘
ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	
ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๘	
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.	๖๐
ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รวมทั้งการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัดยโสธรและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง นโยบายระดับกระทรวง และแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการ ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ : "เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

พันธกิจ

- ๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการ
- ๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญด้านคุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและสอดคล้องกับนโยบาย OTOP

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีการประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน ๙.๗๔ ล้านบาท

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ ในกระบวนการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดและการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรใช้ทางการแพทย์ เป็นต้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓.๓ ด้านการสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปาตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้าการลงทุนในตลาดสากล

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออก เชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓.๕ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SME โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มช่องทางการค้าเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูงมีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย ๑ : ผลผลิตมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตมวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๐

๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๐

(๑.๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๔

(๑.๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สินค้าพร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓

(๑.๔) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรม และพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนา เภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕

(๑.๕) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่ กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูป โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้า เกษตรรวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์ คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการ เก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่าง ขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยี สารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๒) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘
- ๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

(๒.๒) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพ ด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคตสร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

(๒.๓) แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและสร้างระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบชิ้นส่วน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์กร การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคตตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ

๕) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง
การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ดัชนีการพัฒนาย่างทั่วถึง ๔.๔๐ คะแนน

(๓.๒) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการการบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพ และมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจรครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

(๓.๓) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชน และกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีความรู้ทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวนเงินและระยะเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทาน และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคาที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชีการใช้รูปแบบสินเชื่อบุคคลรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากของมูลค่าสินค้า OTOP อย่างน้อยเฉลี่ย ร้อยละ ๔๐ ของปีฐาน

(๔) ประเด็นที่ ๑๔ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่าและกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสมและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิตเครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

(๔.๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงาน และขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม แบบปล่อยคาร์บอนต่ำลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเงิน และการคลังในการส่งเสริมและสนับสนุน จูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ

(๔.๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทรายการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลัก การจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสี่ยง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณ

การจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนา
ระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ
เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเองรวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง
ที่สามารถเข้าถึงและ ทันเหตุการณ์ รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็น
ไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทาง
การดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้
ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุม
มลพิษจากการบำบัดกำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้อง
ตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศ
สถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐาน
การควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะ
และของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวาง
ระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะ
เป็นปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับ
ประชาชนเกี่ยวกับปัญหาพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวน
และตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต
ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการ
แบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ
บนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสม
- ๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- ๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร
และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์
เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย
- ๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย
ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย
- ๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑

๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(๕.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย ๑ : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมาย ๒ : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ๑) ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐
- ๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดลำดับขององค์การสหประชาชาติอยู่ในกลุ่ม
ประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๕๐ อันดับแรก

(๕.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน แบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ต้นจนจบ กระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงานจาก "การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด" เป็น "การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ" ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการและเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ร้อยละ ๑๐๐

(๕.๓) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐาน การกิจยุทธศาสตร์ การกิจพื้นที่ และการกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในการกิจพื้นฐาน การกิจยุทธศาสตร์ และการกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้สามารถตรวจสอบและนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระซึ่งต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ร้อยละ ๕๐ ของโครงการที่ได้รับงบประมาณมีผลสัมฤทธิ์ต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

(๕.๔) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น "ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง" สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

(๕.๕) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเท แลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐานเหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายึดหลักในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่นระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะเพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

๒) สัดส่วนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดกฎหมายลดลง ร้อยละ ๓๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

๒.๒.๒.๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชน ในการจัดการขยะอันตรายชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การขออนุมัติ การก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๓ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้ โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ "เศรษฐกิจสร้างคุณค่าสังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน"

หรือ "Hi-Value and Sustainable Thailand"

เป้าหมายการพัฒนา การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม โดยกำหนด ๑๓ หมายเหตุของการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ที่ชัดเจนใน ๔ มิติ จากวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น จะเห็นว่าหมายเหตุที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ คือ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตรวมต่อไร่รวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท

ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง (หากมี)

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ นี้เป็นการดำเนินการตามกรอบการจัดทำแผนเพื่อให้แผนมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวง อุตสาหกรรม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดให้การจัดทำแผนจะต้องยึดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บท แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่าง ๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ โดยได้มีการ เสนอร่างแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้ส่วนราชการและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดยโสธร พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอให้อุตสาหกรรมจังหวัดอนุมัติ โดยมี ขั้นตอนหลักคือการรวบรวมข้อมูล, ประมวลผล, จัดทำร่าง, และจัดทำหนังสือเวียนเพื่อขอความเห็นตามระเบียบ การบริหารแผนฯ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนฯ ให้มีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

จังหวัดยโสธร เป็นดินแดนอันอุดมสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำชี ได้ชื่อว่าเมืองบังไฟ เป็นดินแดน ที่มีอดีตอันล้ำค่าและยาวนานกว่า ๒๐๐ ปี มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวพันกับเมืองหนองบัวลุมภูนครเขื่อนขันธ์ กาบแก้วบัวบาน และเกี่ยวพันกับเมืองอุบลราชธานีโดยในเขตพื้นที่จังหวัดยโสธร ได้พบร่องรอยการตั้งถิ่นฐาน ของมนุษย์จากยุคประวัติศาสตร์ต่อเนื่องกันมาจนถึงยุคปัจจุบัน ชุมชนโบราณส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตทุ่งราบโล่งหรือ บริเวณขอบชายทุ่ง ติดกับพื้นที่โคกและป่า ได้แก่ ชุมชนโบราณชายขอบทุ่งกุลาร้องไห้ในเขตอำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง เช่น ชุมชนโบราณที่บ้านหัวเมือง บ้านคูเมือง บ้านคูสองชั้น ในเขตอำเภอมหาชนะชัย ชุมชน โบราณบ้านน้ำอ้อม บ้านโนนแพง บ้านหมากมาย บ้านแซ่ บ้านโนนเมือง ในเขตอำเภอค้อวัง

จากประวัติศาสตร์เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๔ พระเจ้าตาก เจ้าพระวอ เสนาบดีเก่า นครเวียงจันทน์ ได้อพยพครอบครัวและบริวารหนีมาเพื่อตั้งรกรากใหม่ เนื่องจากไม่พอใจเจ้านครคนใหม่ โดยใช้ชื่อ เมืองใหม่ว่าเมืองหนองบัวลุมภู ขณะเดียวกันพระเจ้าศิริบุญสารซึ่งเป็นเจ้านครเวียงจันทน์อยู่เกิดหวาดระแวง จึงยกกองทัพจากนครเวียงจันทน์มาปราบปราม พระเจ้าตากถูกข้าศึกยิงด้วยอาวุธปืน และฟันด้วยดาบจนถึง แก่พิราลัยในที่รบเจ้าพระวอ เจ้าคำผง และเจ้าฝ่ายหน้าผู้เป็นน้องทั้ง ๒ ของเจ้าพระวอ อีกทั้งเจ้าเก่า เจ้าทิดพรม ได้ยกทัพฝ่าหนีออกจากเมืองหนองบัวลุมภูไปพึ่งพาเจ้านครจำปาศักดิ์ ขบวนทัพของเจ้าพระวอได้เดินทางตามลุ่มน้ำชี มาพบกับเจ้าคำสุผู้ปกครองบ้านสิงห์ท่า (ปัจจุบัน คือ จังหวัดยโสธร) ภายหลังต่อมาเจ้าพระวอดำริว่าหากอยู่กับ เจ้าคำสุแล้วถ้าเวียงจันทน์ยกทัพมาก็จะเป็นการลำบาก และจะเกิดศึกสงครามกันต่อไป เมื่อประชุมตกลงกันแล้ว จึงได้พาไพร่พลอพยพลงไปตามลำน้ำมูล และสร้างเมืองใหม่ที่ดอนวังทองเขตนครจำปาศักดิ์ตามรับสั่งของพระเจ้า องค์หลวงเจ้านครจำปาศักดิ์ โดยเจ้าพระวอให้ชุดก่อสร้างค่ายขึ้นเรียกว่าค่ายบ้านดู่บ้านแก

พ.ศ. ๒๓๕๔ เจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศาถึงแก่พิราลัย พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โปรดให้เจ้าหนู หลานเจ้านครจำปาศักดิ์ ครองนครจำปาศักดิ์สืบไป ฝ่ายเจ้าราชวงศ์สิงห์ บุตรเจ้าพระยาพิชัย ราชขัตติยวงศา กลับมาอยู่บ้านเดิมคือบ้านสิงห์ท่าและได้นำเอาอัฐิของเจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศา กลับมาด้วย แนนามาก่อเจดีย์บรรจุไว้ที่วัดมหาธาตุ ใกล้กับพระธาตุพระอนันต์ซึ่งยังปรากฏอยู่จนปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๓๕๗ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านสิงห์ท่าขึ้นเป็นเมืองและพระราชทานนามว่า **เมืองยศสุนทร** ให้เจ้าราชวงศ์สิงห์เป็นเจ้าครองเมือง มีราชทินนามว่า **พระสุนทรราชวงศา** เป็นเจ้าเมืองคนแรกของเมืองยโสธร

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเกิดศึกเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ เมืองยศสุนทรก็ได้รับเกณฑ์เข้าร่วมศึกครั้งนี้ด้วยได้ชัยชนะ ได้รับพระราชทานเชลยเมืองเวียงจันทน์ ๕๐๐ ครอบครัว และพระราชทานปืนใหญ่ไว้สำหรับเมืองหนึ่งกระบอกชื่อว่า **ปืนนางปों** ยังปรากฏอยู่ที่ศาลหลักเมืองยโสธรมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อพระสุนทรราชวงศาเห็นได้เป็นเจ้าเมืองแล้ว ได้นำศิลาจากบ้านแก้งหินโงมมาสร้างพระพุทธรูปจำลอง แล้วสร้างวัดป่าอัมพวัน และวัดกลางศรีไตรภูมิไว้เป็นวัดคู่เมือง

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ ได้เกิดศึกฮ่อยกกำลังมาตีเมืองหนองคาย เมืองยศสุนทรถูกเกณฑ์ให้ยกกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ เป็นจำนวน ๕๐๐ คน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๖ พวกฮ่อได้ยกกำลังมาตั้งอยู่ที่ทุ่งเชียงคำ เมืองยศสุนทรได้รับเกณฑ์ให้เอากำลังช้าง ม้า โค ไปเป็นพาหนะบรรทุกเสบียงไปเลี้ยงกองทัพ และพ.ศ. ๒๔๓๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีการจัดรูปการปกครองใหม่ หัวเมืองอีสานชั้นเอก โท ตริและจัตวา ถูกรวมเข้าด้วยกันเรียกว่า กอง สำหรับเมืองยศสุนทรถูกรวมเข้าอยู่ในหัวเมืองฝ่ายตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้าหลวงตั้งกองว่าราชการอยู่ที่เมืองอุบล ประกอบด้วยหัวเมือง ๑๒ หัวเมือง คือ อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ สุวรรณภูมิ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ภูแล่นช้าง กมลาไสย เขมราฐ นองสองคอน ดอนดง เมืองยศสุนทร และศรีสะเกษ ซึ่งขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส ฝรั่งเศสได้ยกกำลังจากเมืองญวนมาตีเมืองสมโบกของไทย เมืองยศสุนทรได้ถูกเกณฑ์ให้ไปช่วยรักษาเขตแดน โดยนำกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ สามกองทัพ กองทัพละ ๑,๐๐๐ คน

พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้ยุบเลิกมณฑลอีสาน เมืองยศสุนทรได้รวมเข้ากับเมืองอุบล โดยแยกออกเป็น ๒ อำเภอ คือ อำเภออุทัยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอคำเชื่อนแก้ว และอำเภอประจิมยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอโยโสธร

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้เปลี่ยนชื่ออำเภออุทัยโสธร เป็นอำเภอคำเชื่อนแก้ว เปลี่ยนชื่ออำเภอประจิมยโสธร เป็นอำเภอโยโสธร เมืองยโสธร จึงลดฐานะจากเมืองมาเป็นอำเภอ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

คำว่า ยศสุนทร ต่อมากลายเป็นยะโสธร มีความหมายว่า **ทรงไว้ซึ่งยศ** แต่การเขียนหรือการเรียกสั้น ๆ ว่า ยะโส ไม่เป็นที่ไพเราะหูและไม่เป็นมงคลนาม ร.ต.ท.พวง ศรีบุญลือ นายอำเภอยะโสธร (พ.ศ. ๒๕๐๐ – ๒๕๑๓) ได้มีหนังสือขอให้เขียนชื่อเสียใหม่เป็น “ยโสธร” และได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้เปลี่ยนได้ และใช้มาจนบัดนี้

พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทรวงมหาดไทยได้ริเริ่มขอตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัด จนกระทั่งถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ จึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๐ ตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัดยโสธร โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ โดยแยกอำเภอยโสธร อำเภอกุตุขุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอคำเชื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอป่าติ้ว ของจังหวัดอุบลราชธานี รวมกันเป็นจังหวัดยโสธร จังหวัดที่ ๗๑ ของประเทศไทย

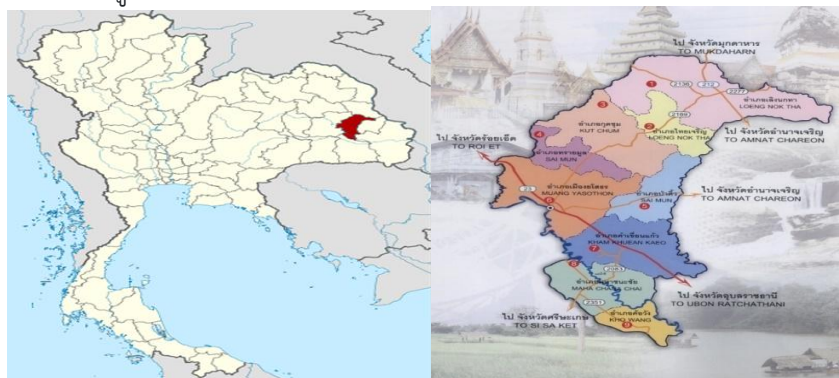
๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดยโสธรตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นแวงที่ ๑๐๔ และ ๑๐๕ องศาตะวันออก และเส้นรุ้งที่ ๑๕ และ ๑๖ องศาเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๓๑ กิโลเมตร (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑, ๒, ๒๐๒)

จังหวัดยโสธรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้
 ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและมุกดาหาร
 ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดอุบลราชธานี
 ทิศใต้ ติดกับจังหวัดศรีสะเกษ
 ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดร้อยเอ็ด

รูปภาพที่ ๑ ภาพแสดงที่ตั้งและขอบเขตของจังหวัดยโสธร

๒.๒) ขนาดพื้นที่

จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๔,๑๖๑.๖๖๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๑ ของพื้นที่ทั่วประเทศ (๓๒๑ ล้านไร่) และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๙ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร)

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงจำนวนพื้นที่จังหวัดยโสธร และระยะทางจากอำเภอสู่ตัวจังหวัดยโสธร (รายอำเภอ)

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ที่	อำเภอ	พื้นที่		ระยะทาง (กม.)
		ไร่	ตร.กม.	
๑	เมืองยโสธร	๓๖๑,๓๘๗.๕๐	๕๗๘.๒๒๐	-
๒	เลิงนกทา	๕๘๙,๒๕๐.๐๐	๙๔๒.๘๐๐	๖๙
๓	คำเขื่อนแก้ว	๓๙๙,๐๐๐.๐๐	๖๓๘.๔๐๐	๒๓
๔	มหาชนะชัย	๒๘๔,๕๔๒.๕๐	๔๕๕.๒๖๘	๔๑
๕	กุดชุม	๓๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๔๔.๐๐๐	๓๗
๖	ป่าดิว	๑๙๒,๕๐๐.๐๐	๓๐๘.๐๐๐	๒๗
๗	ค้อวัง	๙๓,๗๕๐.๐๐	๑๕๐.๐๐๐	๗๐
๘	ทรายมูล	๑๗๐,๔๘๕.๐๐	๒๗๒.๗๗๖	๑๗
๙	ไทยเจริญ	๑๗๐,๑๒๕.๐๐	๒๗๒.๒๐๐	๕๒
รวม		๒,๖๐๑,๐๔๐.๐๐	๔,๑๖๑.๖๖๔	

๒.๓) ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

จังหวัดมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๗ ฟุต สภาพภูมิประเทศลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขาเขียวแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโจน ห้วยสะแบก ลำโพง ลำเขบาย (ลำน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลาง ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำ สลับซับซ้อน กับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำชี และขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่าน จังหวัด ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินปนทรายและดินเค็ม มีหนอง บึง ลำห้วย และแหล่งน้ำขนาดเล็กอยู่ทั่วไป พื้นที่ แหล่งน้ำอยู่ในลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำมูล และสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งจะพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนปกคลุมประเทศไทย ในช่วงฤดูหนาว ทำให้จังหวัดยโสธรมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป กับมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพามวลอากาศ ชื้นจากทะเลและมหาสมุทรปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝนทำให้มีฝนตกทั่วไป ฤดูกาล จังหวัดยโสธรมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึง กลางเดือนตุลาคม ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง ๑,๑๐๐ - ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร สำหรับปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้ง ปี ๑,๓๖๐.๔ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันที่ฝนตก ๑๑๒ วัน โดยเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี มีปริมาณฝนเฉลี่ย ๒๖๒.๗ มิลลิเมตร และมีฝนตก ๑๙ วัน โดยอุณหภูมิลดเฉลี่ยตลอดทั้งปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๘ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๖ องศาเซลเซียส และเดือนเมษายนเป็นเดือน ที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคม

จากสถิติในคาบ ๗๑ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔ พบว่าพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัว ผ่านจังหวัดยโสธรมี ทั้งหมด ๑๔ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุโซนร้อนในเดือนกันยายน จำนวน ๑ ลูก (๒๕๖๓) นอกจากนั้นเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุดีเปรสชัน จำนวน ๑๓ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามา ในเดือนมิถุนายน ๑ ลูก (๒๕๔๗) เดือนกันยายน ๔ ลูก (๒๕๒๒, ๒๕๒๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๙) เดือนตุลาคม ๖ ลูก (๒๕๐๔, ๒๕๐๖, ๒๕๑๐, ๒๕๑๓, ๒๕๓๒, ๒๕๔๙) และเดือนพฤศจิกายน ๒ ลูก (๒๕๒๗, ๒๕๓๙)

หมายเหตุ

- สถิติภูมิอากาศที่เป็นค่าเฉลี่ยข้อมูลอุณหภูมิและปริมาณฝน (อ้างอิง สถานีอุตุนิยมวิทยาร้อยเอ็ด) คาบ ๓๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๖๓
- สถิติภูมิอากาศที่มีค่าเป็นที่สุดใช้ข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔

๒.๔) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ข้อมูลจากกรมที่ดิน(http://www๑.ddd.go.th/WEB_OLP/report_research_NE.html) ซึ่งได้เผยแพร่ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดยโสธรดังนี้

ตารางที่ ๒ ตารางประเภทการใช้ที่ดิน

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
๑. พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๑๔๓,๔๙๘	๕.๐๘	๑๔๓,๔๙๘	๕.๕๒	๑๕๓,๒๒๐	๕.๘๙
๒. พื้นที่เกษตรกรรม	๒,๐๕๑,๗๐๒	๗๘.๘๙	๒,๐๖๐,๓๘๖	๗๙.๒๐	๒,๐๔๙,๐๖๓	๗๘.๗๘
- พื้นดินนา	๑,๕๓๔,๘๗๙	๕๙.๐๑	๑,๕๖๕,๗๕๔	๕๖.๓๔	๑,๔๙๔,๐๓๑	๘๗.๔๔
- พืชไร่	๒๘๔,๒๓๕	๑๐.๙๒	๓๐๖,๖๘๒	๑๑.๗๙	๓๑๖,๐๗๔	๑๒.๑๕
- ไม้ยืนต้น	๒๒๑,๕๑๖	๘.๕๓	๒๗๖,๖๕๒	๑๐.๖๓	๒๑๗,๗๐๙	๘.๓๘
- ไม้ผล	๖,๑๕๙	๐.๒๔	๖,๙๗๔	๐.๒๗	๑๑,๒๕๘	๐.๔๓
- พืชสวน	๑,๐๗๓	๐.๐๔	๑,๒๐๗	๐.๐๕	๓,๕๔๓	๐.๑๔
- ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๓,๓๓๒	๐.๑๓	๒,๕๕๑	๐.๑๐	๒,๙๒๗	๐.๑๑
- พืชน้ำ	๒๒	-	๒๘	-	๓๔	-
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔๕๓	๐.๐๒	๕๑๑	๐.๐๒	๑,๙๔๖	๐.๐๗
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๓๓	-	๒๗	-	๑,๕๔๑	๐.๐๖

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
๓. พื้นที่ป่าไม้	๑๙๗,๕๑๖	๗.๕๙	๑๙๔,๕๑๘	๗.๗๘	๑๗๖,๙๔๒	๖.๘๑
๔. พื้นที่น้ำ	๗๔,๘๒๑	๒.๘๗	๗๗,๗๗๑	๓	๙๔,๕๖๔	๓.๖๓
๕. พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๑๔๔,๗๘๗	๕.๕๗	๑๒๔,๘๖๗	๔.๘	๑๒๗,๒๕๑	๔.๘๙
รวม	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินอัปเดตล่าสุด ณ ปี ๒๕๖๖

๓) การปกครอง

๓.๑) การปกครองท้องที่ จังหวัดยโสธรแบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองยโสธร อำเภอเลิงนกทา อำเภอไทยเจริญ อำเภอกุดชุม อำเภอทรายมูล อำเภอป่าดัว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง โดยมี ๗๘ ตำบล และ ๘๘๕ หมู่บ้าน มีชุมชนในเขตเทศบาลเมืองยโสธร จำนวน ๒๓ ชุมชน

๓.๒) การปกครองท้องถิ่น จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ รูปแบบ จำนวน ๘๘ แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงจำนวนตำบล หมู่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวน						
		ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
๑	เมืองยโสธร	๑๗	๑๙๐	-	-	๑	๕	๑๒
๒	เลิงนกทา	๑๐	๑๔๕	-	-	-	๙	๓
๓	คำเขื่อนแก้ว	๑๓	๑๑๕	-	-	-	๒	๑๒
๔	มหาชนะชัย	๑๐	๑๐๓	-	-	-	๑	๑๐
๕	กุดชุม	๙	๑๒๘	-	-	-	๑	๙
๖	ป่าดัว	๕	๕๗	-	-	-	๑	๕
๗	ค้อวัง	๔	๔๕	-	-	-	๑	๔
๘	ทรายมูล	๕	-	-	-	-	๒	๔
๙	ไทยเจริญ	๕	-	-	-	-	๑	๔
	รวม	๗๘	๘๘๕	๑	-	๒๓	๒๓	๖๓

๔) ประชากร

ประชากร ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๕๒๕,๓๒๕ คน เป็นชาย ๒๖๑,๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๒ เป็นหญิง ๒๖๔,๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๘ ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๑๒๖.๒๓ คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงประชากรจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๘

พ.ศ.	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
๒๕๖๐	๒๗๐,๔๑๒	๒๖๙,๑๓๐	๕๓๙,๕๔๒
๒๕๖๑	๒๖๙,๗๐๕	๒๖๙,๐๒๔	๕๓๘,๗๒๙
๒๕๖๒	๒๖๘,๗๗๔	๒๖๘,๕๒๕	๕๓๗,๒๙๙
๒๕๖๓	๒๗๖,๐๑๖	๒๖๗,๔๘๔	๕๔๓,๕๐๐
๒๕๖๔	๒๖๕,๙๔๕	๒๖๗,๔๔๙	๕๓๓,๓๙๔
๒๕๖๕	๒๖๔,๗๕๖	๒๖๖,๘๔๓	๕๓๑,๕๙๙
๒๕๖๖	๒๖๓,๑๙๙	๒๖๕,๖๗๙	๕๒๘,๘๗๘
๒๕๖๗	๒๖๑,๒๐๔	๒๖๔,๑๒๑	๕๒๕,๓๒๕
๒๕๖๘ ข้อมูล ณ พ.ค.๖๘	๒๖๐,๖๔๖	๒๖๓,๖๕๔	๕๒๔,๓๐๐

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๔.๑) จำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน

พบว่า จังหวัดยโสธร มีจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้านในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๑๘๙,๓๔๒ หลัง โดยข้อมูลจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๘ จำนวนบ้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๘

พ.ศ.	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
จำนวนบ้าน	๑๗๒,๔๑๗	๑๗๕,๖๖๖	๑๗๙,๒๒๙	๑๘๓,๖๑๘	๑๘๖,๖๘๔	๑๘๙,๓๔๒	๑๙๐,๒๕๙ (ข้อมูล ๓๑ พ.ค. ๖๘)

ที่มา : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน กรมการปกครอง, ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๔.๒) การบริหารราชการจังหวัด

จังหวัดยโสธรอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) โดยมีการบริหารราชการในจังหวัดประกอบด้วย

๔.๒.๑) ราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด จำนวน ๓๔ หน่วยงาน มีจำนวนข้าราชการ จำนวน ๒,๗๔๙ คน และลูกจ้างประจำ ๑๔๘ คน

๔.๒.๒) ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานในจังหวัด จำนวน ๓๗ หน่วยงาน

๔.๒.๓) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘๘ แห่ง แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง

๔.๒.๔) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๖ หน่วยงาน

๔.๒.๕) องค์ภายใต้รัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ หน่วยงาน

จังหวัดยโสธรมีองค์กรเอกชนในหลายลักษณะเพื่อพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพ ได้แก่มูลนิธิ สมาคม สโมสร ชมรม และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ซึ่งองค์กรที่เด่นชัด และมีบทบาท เช่น เหล่ากาชาดจังหวัดหอการค้าจังหวัดยโสธร สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด มูลนิธิรวมสามัคคี และกลุ่มอาชีพในพื้นที่ที่เป็นองค์กรพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง อาทิ กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์

๕) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๕.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวล

รวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกาศ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่า จังหวัดยโสธร ในปี ๒๕๖๖ โครงสร้างการผลิตตาม มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๓๔,๓๔๓.๒๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๕ มูลค่า ๑,๘๗๕.๒๙ ล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๓๒,๔๖๘ ล้านบาท ปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๓๑,๗๕๕ ล้านบาท ปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๓๐,๓๘๓ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๖๖ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ (-๐.๔๑) และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒.๓๙ โดยสาขาการผลิตภาคเกษตรมีมูลค่า ๘,๒๑๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๓๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๔,๒๕๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๖๙ โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรก คือ

- (๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๒๑๘ ล้านบาท
- (๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๖๕๔ ล้านบาท
- (๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๓,๕๘๖ ล้านบาท
- (๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๕๖๗ ล้านบาท
- (๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๗๙๕ ล้านบาท

ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๓๑, ๑๔.๓๓, ๑๑.๐๕, ๑๐.๙๙ และ ๘.๖๑ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๒,๕๒๓ ล้านบาท จัดเป็น ลำดับที่ ๑๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ของจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)				
	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๖,๗๗๘	๘,๓๒๘	๘,๐๐๙	๘,๒๑๘	๘,๘๖๔
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖,๗๗๘	๘,๓๒๘	๘,๐๐๙	๘,๒๑๘	๘,๘๖๔
ภาคนอกภาคเกษตร	๒๑,๖๐๕	๒๒,๓๒๒	๒๓,๓๗๔	๒๔,๒๕๐	๒๕,๔๘๐
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๑๑๖	๓,๕๙๒	๔,๒๕๘	๔,๓๘๑	๔,๕๗๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๖๑	๑๖๔	๑๙๓	๒๓๑	๒๔๖
การผลิตอุตสาหกรรม	๒,๙๕๕	๒,๘๙๐	๓,๔๖๔	๓,๕๖๗	๓,๕๘๙
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๖๖	๔๐๑	๔๔๑	๔๑๑	๕๙๘
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย	๙๔	๑๓๗	๑๖๑	๑๗๒	๑๔๕
ภาคบริการ	๑๘,๔๘๙	๑๘,๗๓๐	๑๙,๔๘๔	๑๙,๘๖๙	๒๐,๙๐๒
การก่อสร้าง	๑,๔๗๗	๑,๔๔๙	๑,๕๙๘	๑,๕๑๕	๑,๘๕๒
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	๓,๖๑๖	๓,๘๕๙	๓,๖๕๐	๓,๕๘๘	๓,๘๒๓
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๗๘๘	๖๙๕	๘๐๐	๘๘๑	๙๐๒
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๒๐	๗๓	๕๖	๗๐	๗๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๘๗	๓๘๔	๓๙๓	๓๘๖	๓๙๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๗๓๓	๒,๗๔๒	๒,๘๗๖	๒,๗๙๕	๓,๒๘๑
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๓๓	๑,๓๔๘	๑,๕๗๒	๑,๘๒๒	๑,๗๔๘
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๒	๔	๕	๕	๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๗	๒๓	๒๒	๒๓	๒๓

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)				
	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๖
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๕๒๔	๑,๕๕๙	๑,๖๑๕	๑,๕๕๘	๑,๔๖๕
การศึกษา	๔,๓๕๕	๔,๓๕๔	๔,๔๕๘	๔,๖๕๔	๔,๗๒๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๖๐๖	๑,๗๔๔	๑,๙๔๗	๒,๐๒๓	๒,๐๖๔
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๙๖	๘๖	๙๙	๑๓๘	๑๗๘
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๔๒๕	๔๑๒	๓๙๕	๔๑๑	๔๐๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GROSS PROVINCIAL PRODUCTS) (GPP)	๒๘,๓๘๓	๓๐,๖๕๐	๓๑,๗๕๒	๓๒,๔๖๘	๓๔,๓๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน (GPP PER CAPITA)	๖๑,๘๓๐	๖๗,๓๒๑	๗๐,๓๒๗	๗๒,๕๒๓	๗๗,๓๗๖
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๔๕๙	๔๕๕	๔๕๑	๔๔๘	๔๔๔

ที่มา: สำนักงานคลังจังหวัดยโสธร, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๗ ตารางแสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	เฉลี่ย ๕ ปี
๐.๕๔	๔.๗๗	๔.๗๑	๐.๔๑	๐.๔๓	๒.๑๗

๕.๒) การเกษตร

(๑) พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๑,๖๔๙,๗๑๐ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๑,๓๔๐,๕๕๓ ไร่ พืชไร่ ๑๓๐,๒๕๗ ไร่ พืชสวน ๑๒๓,๙๙๑ ไร่ ไม้ผล ๒,๐๓๑ ไร่ หญ้าเลี้ยงสัตว์ ๕๒,๙๘๕ ไร่ โดยมีพื้นที่ชลประทาน (ในเขตชลประทาน ๑๑๖,๑๑๖ ไร่ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๘ ตารางการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรจังหวัดยโสธร

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๓		ปี พ.ศ. ๒๕๖๔		ปี พ.ศ. ๒๕๖๕		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่เกษตรกรรม	๒,๐๕๑,๗๐๒	๑๐๐	๒,๐๖๐,๓๘๖	๑๐๐	๑,๗๓๐,๑๒๐	๑๐๐	๑,๗๐๐,๐๘๗	๑๐๐	๑,๖๘๗,๙๖๖.๑๕	๑๐๐	๑,๖๔๙,๗๑๐	๑๐๐
พื้นที่นา	๑,๕๓๔,๘๗๙	๗๔.๘๑	๑,๕๖๕,๗๕๔	๕๖.๓๕	๑,๓๕๗,๐๔๗	๕๖.๑๗	๑,๓๕๖,๗๕๐	๕๖.๑๖	๑,๔๑๔,๐๒๗.๔๕	๕๔.๓๖	๑,๓๔๐,๕๕๓	๘๑.๒๕
พืชไร่	๒๘๔,๒๓๕	๑๓.๘๕	๓๐๖,๖๘๒	๑๑.๗๙	๑๗๐,๖๔๐	๖.๕๖	๒๔๒,๕๗๕	๑๓.๒๔	๑๔๔,๕๓๓.๐๐	๘.๕๕	๑๓๐,๒๕๗	๗.๘๘
ไม้ยืนต้น	๒๒๑,๕๑๖	๑๐.๗๙	๒๗๖,๖๕๒	๑๐.๖๓	๑๓๕,๔๐๕	๕.๒						
ไม้ผล	๖,๑๕๙	๐.๓	๖,๙๗๔						๒,๐๓๑.๐๐	๐.๑๒	๒,๐๓๑	๐.๑๒
พืชสวน	๑,๐๗๓	๐.๐๕	๑,๒๐๒	๐.๐๕	๑,๓๒๔	๐.๐๕	๗๘๐	๐.๐๒	๑๒๔,๖๘๙.๘๕	๗.๓๙	๑๒๓,๙๙๑	๗.๕๑
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และ เครื่องเลี้ยงสัตว์	๓,๓๓๒	๐.๑๖	๒,๕๕๑	๐.๐๙	-	-	-	-	๗๒๑	๐.๐๒	๕๒,๙๘๕	๓.๒๑
พืชน้ำ	๒๒	-	๒๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔,๕๓	๐.๐๒	๕๑๑	๐.๐๑	๕๒๓๐	๐.๒	-	-	-	-	-	-
เกษตรผสมผสาน/ไร่	๓๓	-	๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(๒) การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดยโสธร พบว่าในพื้นที่จังหวัดยโสธรมีการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน แตงโม ถั่วลิสง ข้าวโพด หอมแดง เป็นต้น โดยมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปีในปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๑,๓๓๖,๖๕ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ ที่มีจำนวน ๑,๒๗๘,๘๙๔ ไร่ และสูงกว่าปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕ และในด้านผลผลิตปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๔๖๔,๙๒๕ ตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๕ และในด้านการปลูกข้าวนาปรังพบว่า ในปี ๒๕๖๗ มีพื้นที่จำนวน ๘๘,๑๙๔ ไร่ และมีจำนวนพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖ และมีผลผลิตข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๔๐,๕๕๙ ตัน โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๕

(๓) การปศุสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่จังหวัดยโสธร ได้แก่ โคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่ เป็ด และแพะ เป็นต้น โดยสัตว์ที่เลี้ยงมากขึ้น คือ ไก่ โดยปี ๒๕๖๗ มีการเลี้ยงไก่จำนวน ๒,๐๙๗,๔๒๔ ตัว เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๖ เป็นต้นมา ขณะที่ในปี ๒๕๖๖ มีการเลี้ยงสัตว์ โคเนื้อ กระบือ ไก่ เป็ด แพะ ลดน้อยลง แต่จำนวนไก่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากเกษตรกรหันมาเลี้ยงไก่มากขึ้นเพราะการดูแลง่าย และสามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้ดีกว่าสัตว์อื่น ๆ

(๔) การประมง

ตารางที่ ๙ ตารางข้อมูลประมงด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จ.ยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗

ปี พ.ศ.	ชนิดสัตว์น้ำ	จำนวนฟาร์ม (จำนวน เกษตรกร)	จำนวน หน่วยเลี้ยง	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ปริมาณ(ตัน)	มูลค่า(พัน บาท)	ราคาเฉลี่ย บาท/กก.)	ผลผลิต เฉลี่ย/ไร่/ปี/ กก.
๒๕๖๕	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๔,๒๕๙	๑๐,๔๕๒	๔,๒๘๘.๒๒	๙๕๓.๐๔	๖๒,๒๒๔.๕๒	๖๕.๒๙	๒๒๒.๒๓
	ปลาดุก	๑,๕๖๘	๖,๖๙๖	๑,๗๗๓.๘๒	๒๗๐.๐๒	๑๖,๔๐๕.๖๓	๖๐.๗๖	๑๕๒.๒๓
๒๕๖๖	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๔,๙๔๙	๖,๘๘๓	๔,๓๗๖.๐๒	๑,๙๔๒.๔๙	๑๒๗,๘๓๓.๖๓	๖๕.๘๑	๔๔๓.๘๙
	ปลาดุก	๒,๐๖๓	๒,๒๕๖	๑,๗๐๗.๘๐	๒๒๑.๗๙	๑๓,๐๐๕.๓๕	๕๘.๖๔	๑๒๙.๘๗
๒๕๖๗	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๕,๖๐๑	๑๘,๕๘๗	๔,๙๘๙.๐๐	๑,๗๐๒.๘๓	๑๐๑,๕๘๐.๐๘	๕๙.๖๕	๓๔๑.๓๒
	ปลาดุก	๒,๓๙๑	๒,๖๑๗	๑,๙๙๕.๕๒	๒๓๖.๑๒	๑๓,๖๔๘.๑๒	๕๑.๘๐	๑๑๘.๓๓

จากผลผลิตปลาทั้งหมด เฉลี่ย ๑,๕๓๒.๗๙ ตัน/ปี ใช้ในการบริโภคในชุมชนเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะปลาดุกมีผลผลิตเฉลี่ย ๒๔๒.๖๔ ตัน/ปี ก็ใช้ในการบริโภคในชุมชนเกือบทั้งหมด ทั้งในรูปแบบบริโภคสด และแปรรูปเก็บไว้บริโภค ในขณะที่ผู้ผลิตปลาส่วนใหญ่ในจังหวัดยโสธรมีความต้องการปลาดุกใช้แปรรูปในการผลิตปลาแห้ง ประมาณ ๓๐๐ ตัน/ปี ยังต้องนำเข้าจากต่างจังหวัดเกือบทั้งหมด ซึ่งพบว่าปลาดุกในจังหวัดยโสธรมีความต้องการอยู่มากโดยผลผลิต ปลาดุกในจังหวัดยังไม่เพียงพอความต้องการภายในพื้นที่

ดังนั้นการส่งเสริมการเลี้ยงปลาให้กับเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอยู่มาก เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้กับเกษตรกรและสามารถเป็นอาชีพเสริมให้กับเกษตรกรได้

ตารางที่ ๑๐ ตารางข้อมูลประมงจากการจับจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จ.ยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗

ปี พ.ศ.	ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณ(ตัน)
๒๕๖๕	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๒,๘๖๖.๖๘
	ปลาดุก	๔๖๙.๔๔
๒๕๖๖	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๒,๘๓๗.๑๗
	ปลาดุก	๔๒๔.๕๗
๒๕๖๗	ทั้งหมด(ทุกชนิด)	๒,๗๖๔.๓๔
	ปลาดุก	๔๘๕.๖๗

จากตารางข้อมูลประมงการจับปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ ผลผลิตสัตว์น้ำทุกชนิดรวมกันเท่ากับ ๒,๘๖๖.๖๘ ตัน/ปี ๒,๘๓๗.๑๗ ตัน/ปี และ ๒,๗๖๔.๓๔ ตัน/ปี ตามลำดับคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒,๘๒๒.๗๓ ตัน/ปี ผลผลิตปลาดุกในปี พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๗ เท่ากับ ๔๖๙.๔๔ ตัน/ปี ๔๒๔.๕๗ ตัน/ปี และ ๔๘๕.๖๗ ตัน/ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๔๕๙.๘๙ ตัน/ปี

ผลผลิตเกือบทั้งหมดใช้บริโภคในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นการบริโภคสดหรือแปรรูปเก็บไว้สำหรับบริโภค สำหรับปลาดุกที่จับได้จากธรรมชาติ เฉลี่ย ๔๕๙.๘๙ ตัน/ปี จะใช้ในการบริโภคในพื้นที่เกือบทั้งหมด เนื่องจากปลาที่จับได้จากธรรมชาติขนาดปลาจะไม่มีความแน่นอนและมีปริมาณที่ไม่แน่นอนจึงไม่สามารถที่จะรองรับการแปรรูปเป็นปลาแห้งได้

(๕) เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย

ตามแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) จังหวัดยโสธรมีเป้าหมายขยายพื้นที่ทำการเกษตรที่รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นให้ได้ ๔๒๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐ โดยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ จังหวัดยโสธรสามารถขยายพื้นที่ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ได้ ๔๓๐,๖๙๔.๖๙ ไร่ เกษตรกร ๕๕,๖๖๖ ราย ซึ่งบรรลุตามค่าเป้าหมายการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕) ที่กำหนดไว้ที่ ๓๘๐,๐๐๐ ไร่

ตารางที่ ๑๑ ตารางข้อมูลผลผลิตเกษตรอินทรีย์สำคัญ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธร

ที่	ข้อมูล/ชนิดสินค้าเกษตรอินทรีย์	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)						
		ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	รวมทั้งสิ้น
พื้นที่การเกษตรทั้งหมดของจังหวัดยโสธร ๑,๗๐๐,๐๘๗ ไร่								
๑	ข้าวอินทรีย์ (ทุกมาตรฐาน)	๕๖,๖๔๕.๕๐	๗๓,๗๑๗.๗๕	๗๒,๙๒๘.๒๕	๙๗,๘๖๘.๙๓	๓๗,๓๕๖.๓๘	๙๒,๑๗๘.๑๕	๔๓๐,๖๙๔.๙๖
๒	ประมงอินทรีย์	-	๘๓.๐๐	๒๖๐.๐๐	๒๖๐.๐๐	๒๖๐.๐๐	๒๖๐.๐๐	๑,๑๒๓.๐๐
๓	ปศุสัตว์อินทรีย์	-	๕๒.๐๐	๖๔.๐๐	๖๔.๐๐	๓๖๗.๐๐	๒๕๐.๐๐	๗๙๗.๐๐
๔	พืชผสมผสาน/ แต่งโม/พืชหลังนา/ ดอกกระเจียว ฯลฯ	-	๗๒.๐๐	๒๕,๑๙๙.๐๐	๑๐,๘๘๓.๙๓	๕,๒๔๔.๒๑	๓,๐๒๐.๐๖	๔๔,๔๑๙.๒๐
รวม		๕๖,๖๔๕.๕๐	๗๓,๙๒๔.๗๕	๙๘,๔๕๑.๒๕	๑๐๙,๐๑๖.๘๖	๔๓,๒๒๗.๕๙	๙๕,๗๐๘.๒๑	๔๗๗,๐๓๔.๑๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดยโสธร

เมื่อพิจารณาพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ -๒๕๖๗ โดยพบว่าพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ที่ขยายได้ถึงปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๓๘๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งบรรลุตามค่าเป้าหมายการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ที่กำหนดไว้ที่ ๓๘๐,๐๐๐ ไร่ ทั้งนี้ จังหวัดยโสธรมีเป้าหมายขยายพื้นที่ทำการเกษตรที่รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นให้ได้ ๔๒๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๕.๒) การท่องเที่ยว จังหวัดยโสธรได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ควบคู่ไปกับการเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์และเมืองประเพณีวัฒนธรรมวิถีอีสานโดยจังหวัดยโสธรได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวขึ้นเนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์โบราณสถาน/โบราณวัตถุแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมประเพณีและศาสนา มี ๗ สิ่งมหัศจรรย์ยโสธรงานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ที่มีแห่งเดียวในโลก

เมื่อพิจารณาผลผลิตภัณฑมั่วรวมจังหวัด สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities) ในปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าอยู่ที่ ๑๐๙ ล้านบาท, ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๑๒๐ ล้านบาท, ปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๗๔ ล้านบาท, ปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๖๗ ล้านบาท, และปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๗๐ ล้านบาท ตามลำดับ

นอกจากนั้น จะต้องพัฒนาและส่งเสริมด้านการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยการยกระดับการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และพัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สินค้าบริการ กิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่อิงกับฤดูกาล และยกระดับการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสมาคมที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ที่ยั่งยืน รวมถึงส่งเสริมการใช้ Soft Power ซึ่งประกอบด้วยทุนทางวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ ๕ F ได้แก่ Foods อาหาร, Film ภาพยนตร์และวีดิทัศน์, Fashion การออกแบบแฟชั่นไทย, Fighting ศิลปะการป้องกันตัว แบบไทย, และ Festival เทศกาลประเพณีไทย เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่มาจากองค์ความรู้ต่าง ๆ ทรัพยากรทางปัญญา และการวิจัย เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและพื้นฐานทางประวัติศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจ การผลิตสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ ซึ่งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจหรือคุณค่าทางสังคม

ตารางที่ ๑๒ ตารางจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมด		รายได้จากผู้เยี่ยมชมทั้งหมด		หมายเหตุ
	จำนวน (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	
๒๕๖๑	๖๒๓,๐๒๙	+๔.๑๘	๘๒๐.๙๔	+๘.๐๒	
๒๕๖๒	๖๒๙,๕๓๐	+๑.๐๔	๘๔๖.๔๗	+๓.๑๑	
๒๕๖๓	๓๔๔,๙๔๘	-๔๕.๒๑	๓๘๖.๑๕	-๕๔.๓๘	ช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค
๒๕๖๔	๒๓๑,๖๐๔	-๓๒.๘๖	๒๓๒.๙๙	-๓๙.๖๖	ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
๒๕๖๕	๓๘๖,๗๕๖	+๖๖.๙๙	๔๑๒.๘๖	+๗๗.๒๐	
๒๕๖๖	๔๗๘,๓๓๐	+๒๓.๖๘	๔๘๐.๒๖	+๑๖.๓๓	
๒๕๖๗	๖๑๘,๗๘๙	+๒๘.๖๕	๑,๐๐๑.๑๒	+๕๐.๗๐	
๒๕๖๘	-	-	๔๐๗.๕๐	-	(ตุลาคม ๒๕๖๗ - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)

จากสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยโสธรที่ด้านจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ได้คลี่คลายและมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จนสามารถผ่อนปรนการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เช่น การจัดงานแสดงคอนเสิร์ต ดนตรี งานอีเวนต์งานเทศกาล และมหกรรมต่างๆ การจัดงานบุญประเพณี ร้านจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มสามารถเปิดให้บริการจำหน่ายและการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านได้ และสถานบริการสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ (สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ) สามารถเปิดบริการได้ตามเวลาเปิด-ปิดที่กฎหมายกำหนด

ดังนั้น การขับเคลื่อนด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว จะต้องปรับและหากลยุทธ์และแนวทางใหม่ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) เช่น การส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความหลากหลายให้ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการพัฒนาส่งเสริมตามแนวทางเดิมไว้ด้วยคือในเรื่องของการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาร้านอาหาร โรงแรมที่พักและสินค้า OTOP การพัฒนาระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๕.๓) การค้าและการพาณิชย์

(๑) ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ตลาดและช่องทางจำหน่าย

(๑.๑) ข้าวนาปี ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๖/๖๗ จังหวัดยโสธร มีพื้นที่เพาะปลูก

รวม ๑,๖๐,๑๖๖ ไร่ ดังนี้

- ข้าวเจ้า พื้นที่เพาะปลูก ๑๔๐,๙๗๖ ไร่ ผลผลิต ๓๙๑,๒๔๕ ตัน
- ข้าวเหนียว พื้นที่เพาะปลูก ๒๑๙,๑๙๐ ไร่ ผลผลิต ๗๕,๑๑ ตัน

ภาวะตลาด (เมษายน ๒๕๖๘)

- ราคาข้าวเปลือกหอมมะลิเฉลี่ยเดือนเมษายน ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๕,๒๕๐ บาท/ตัน เทียบกับช่วงเดือนเดียวกันกับปีก่อน (เมษายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๔,๐๔๐ บาท/ตัน) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘.๖๒

- ราคาข้าวเปลือกข้าวเหนียวเฉลี่ยเดือนเมษายน ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๒,๐๘๐ บาท/ตัน เทียบกับช่วงเดือนเดียวกันกับปีก่อน (เมษายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐,๐๐๐ บาท/ตัน) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐.๘๐

(๑.๒) มันสำปะหลัง ปีการผลิต ๒๕๖๖/๖๗ จังหวัดยโสธรมีพื้นที่เพาะปลูก ๘๘,๙๘๔ ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ ๓๐๒,๕๖๐ ตัน

ภาวะตลาด ราคามันสำปะหลังเฉลี่ยเดือนเมษายน ๒๕๖๘ เท่ากับ ๓.๓๕ บาทต่อกิโลกรัม เทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน (เมษายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๓.๐๕ บาทต่อกิโลกรัม) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙.๘

(๑.๓) ยางพารา ปีการผลิต ๒๕๖๖/๖๗ พื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๑๑๗,๕๙๖ ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ ๒๒,๔๑๔ ตัน

ภาวะตลาด ราคารับซื้อยางพาราก่อนถ้วย (เบอร์ ๑ แห่ง) ราคาเฉลี่ยเดือนเมษายน ๓๒.๗๖ บาทต่อกิโลกรัม เทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน (เมษายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๒๓.๖๒ บาทต่อกิโลกรัม) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๘.๖๙

(๑.๔) ปาล์มน้ำมัน ปีการผลิต ๒๕๖๖/๖๗ พื้นที่เพาะปลูก ๔,๑๐๗ ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ ๓,๙๐๕ ตัน

ภาวะตลาด ราคาปาล์มน้ำมัน (ทะลาย) เฉลี่ยเดือนเมษายน ๒๕๖๘ เท่ากับ ๔.๖๐ บาทต่อกิโลกรัม เทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน (เมษายน ๒๕๖๖ เท่ากับ ๓.๙๐ บาทต่อกิโลกรัม) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๙๕

(๒) ธุรกิจและบริการสำคัญ ธุรกิจและบริการที่เข้าจดทะเบียนข้อมูลนิติบุคคล ตั้งใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘ รวมทั้งสิ้น ๕๓ ราย ทุนจดทะเบียนรวม ๘๔.๗๔ ล้านบาท ซึ่งประเภทธุรกิจที่มีการจัดตั้งใหม่สูงสุด ๓ อันดับ เรียงตามทุนจดทะเบียน ดังนี้ ๑) ก่อสร้างทั่วไป ๒) การก่อสร้างถนนสะพานและอุโมงค์ และ ๓) การติดตั้งไฟฟ้า

ตารางที่ ๑๓ ตารางข้อมูลนิติบุคคลตั้งใหม่ (รายปี)

ข้อมูลนิติบุคคลตั้งใหม่ (รายปี)								
ข้อมูล	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘
จำนวนนิติบุคคล (หน่วย : ราย)	๑๖๑	๑๔๘	๑๙๒	๒๓๑	๑๗๙	๑๘๗	๑,๗๙๗	๑,๘๓๒
ทุนจดทะเบียน (หน่วย : ลบ.)	๓๒๓.๔๙	๔๑๕.๙๕	๒๙๖.๑๓	๓๐๙.๕๕	๓๑๑.๖๘	๓๖๙.๖๑	๘,๕๘๕.๕๙	๘,๖๔๕.๘๙

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยโสธร

๕.๕) การอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๑ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕,๕๙๕.๕๒ ล้านบาท คนงานจำนวน ๔,๐๐๔ คน โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่มีทั้งขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิต เพื่อจำหน่ายในประเทศ เช่น ยางพารา ข้าวหอมมะลิ

ตารางที่ ๑๔ ตารางจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาต

ที่	พ.ศ.	โรงงานขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงงานขนาดกลาง (แห่ง)	โรงงานขนาดใหญ่ (แห่ง)	รวมโรงงาน ทุกขนาด	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน ในโรงงาน(คน)
๑	๒๕๖๒	๒๙๓	๑๕	๓	๓๑๑	๔,๙๔๔.๑๕	๔,๖๑๙
๒	๒๕๖๓	๑๘๑	๑๓	๓	๑๙๗	๔,๖๒๕.๐๕	๓,๖๓๗
๓	๒๕๖๔	๑๘๗	๑๓	๓	๒๐๓	๔,๗๘๗.๔๖	๓,๖๘๙
๔	๒๕๖๕	๑๙๘	๑๒	๔	๒๑๓	๕,๔๓๗.๓๖	๔,๐๔๖
๕	๒๕๖๖	๑๙๖	๑๑	๕	๒๑๒	๕,๖๘๖.๑๘	๔,๐๙๓
๖	๒๕๖๗	๑๘๙	๑๑	๕	๒๐๕	๕,๕๗๓.๖๓	๔,๐๓๗
๗	๒๕๖๘	๑๘๔	๑๒	๕	๒๐๑	๕,๕๙๕.๕๒	๔,๐๐๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๘)

หมายเหตุ : *จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เนื่องจากการจำหน่ายออกจากทะเบียนโรงงาน ตาม พ.ร.บ. โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้โรงงานที่มีกำลังเครื่องจักรต่ำกว่า ๕๐ แรงม้า หรือมีคนงานน้อยกว่า ๕๐ คน ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานอุตสาหกรรม

โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

(๑) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช ได้แก่ โรงสีข้าว การผลิตแป้งมันสำปะหลัง การอบเมล็ดพืช อบข้าว การอบมันสำปะหลัง การแปรรูปอาหารจากเมล็ดพืชหรือหัวพืช การแปรรูปอาหารสำเร็จรูปจากผักและผลไม้ ทำมันเส้น มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๒ โรงงาน เงินลงทุน ๓,๐๕๘.๕๒ ล้านบาท การจ้างงาน ๖๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๔ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ การทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต คอนกรีตผสมเสร็จ ท่อคอนกรีต แผ่นพื้นคอนกรีตสำเร็จรูป เสาคอนกรีต ทำส่วนประกอบสำหรับใช้ในการก่อสร้าง ผลิตอิฐบล็อก แผ่นพื้นคอนกรีต มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๙ โรงงาน เงินลงทุน ๔๔๒ ล้านบาท การจ้างงาน ๒๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๐ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๓) อุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ เช่น การดูดทราย การแบ่งบรรจุก๊าซ การผลิตแก๊สชีวภาพจาก น้ำเสียกระบวนการผลิตแป้งมันสำปะหลังและกากมันสำปะหลัง แบ่งบรรจุก๊าซ ขุดตกดินลูกรังในที่ดินกรรมสิทธิ์ เพื่อใช้ในการก่อสร้างและการพาณิชย์ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๒ โรงงาน เงินลงทุน ๒๑๔ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๙ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๖) ลักษณะทางสังคม

๖.๑) แรงงาน

(๑) แรงงานนอกระบบ สำหรับข้อมูลจำนวนแรงงานนอกระบบ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดยโสธร ปี ๒๕๖๗ พบว่า ผู้มีงานทำ จำนวน ๒๖๒,๐๙๗ คน จำแนกเป็นแรงงานในระบบ จำนวน ๕๑,๔๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๖๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นเพศชาย จำนวน ๒๖,๗๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๐ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๔,๗๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด และมีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๒๒๓,๒๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗ ของผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน ๑๑๑,๕๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๖ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๑๑,๖๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด

(๒) แรงงานต่างด้าว สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดยโสธร ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๗ แรงงานต่างด้าวในห้วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓) มีแนวโน้มแรงงานต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานลดลงทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อดังกล่าว รัฐบาลมีมาตรการชะลอการเคลื่อนย้ายแรงงานรวมถึงชะลอการอนุญาตนำแรงงานต่างด้าว รายใหม่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ต่อมาปี ๒๕๖๔-๒๕๖๗ การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว เริ่มคลี่คลาย ประกอบกับนายจ้าง/สถานประกอบการบางกิจการ เช่น ประมง และต่อเนื่องประมงขาดแคลนแรงงาน รัฐบาล จึงแก้ปัญหาโดยการอนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างด้าวรายใหม่และมีมติคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ ๆ เพื่อให้แรงงาน ต่างด้าวที่อยู่และอาศัยในประเทศไทยทั้งที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ขาดอายุและไม่มีเอกสารการอนุญาตใด ๆ มาขึ้น ทะเบียนโดยถูกต้องจึงทำให้มีการยื่นขออนุญาตทำงานเพิ่มมากขึ้น

ในปี ๒๕๖๗ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เห็นชอบแนวทางการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม ยื่นขอใบอนุญาตและต่อใบอนุญาตทำงาน ซึ่งอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะของคนต่างด้าว ๔ สัญชาติ ซึ่งต่างด้าว ๓ สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา) (กลุ่มเดิม ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒, ธันวาคม ๒๕๖๒, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔, ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔) และสัญชาติเวียดนาม รวมเป็น ๔ สัญชาติ โดยกำหนดให้คนต่างด้าวยื่นขอต่อใบอนุญาตทำงานได้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๐๗ คน โดยจำแนกประเภทเป็น ๑) แรงงานต่างด้าวตามมาตรา ๕๙ จำนวน ๗๑ คน ๒) แรงงานต่างด้าวที่เป็น ชนกลุ่มน้อย/พื้นที่สูงจำนวน ๖ คน ๓) แรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม ตามมติ คณะรัฐมนตรีและนำเข้า MOU) จำนวน ๕๓๐ คน

(๓) **การจัดหางาน** มีการกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำในรูปแบบการให้บริการจัดหางาน ทั้งการจัดหางานในประเทศและต่างประเทศในจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๘) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธร จำนวน ๔๗๒ อัตรา ลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวน ๑๔ อัตรา ในขณะที่ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ในปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๔๒๙ คน ลดลงจากปีที่ผ่านมาที่มีจำนวน ๒๒๓ คน และการบรรจุงาน ในปีนี้ จำนวน ๕๐๐ คน ลดลงจากปีที่ผ่านมาที่มีจำนวน ๘๑ คน

(๔) **การประกันตนในระบบประกันสังคม** ข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธร มีจำนวน ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลรวมปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีจำนวนผู้ประกันตนเข้าสู่ระบบประกันสังคมตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ โดย ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๙๔๗ คน ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๐,๐๘๒ คน ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔๒,๒๑๔ คน ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๓๑๘ คน ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๕๓,๖๑๕ คน ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕๖,๐๒๔ คน และปี ๒๕๖๖ จำนวน ๕๖,๔๒๐ คน และในปี ๒๕๖๗ (เดือนเมษายน ๒๕๖๗) มีจำนวนผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นจำนวน ๕๖,๕๔๗ คน

(๒) **สาธารณสุข** ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธร มีโรงพยาบาลขนาด ๔๘๙ เตียง จำนวน ๑ แห่ง, ขนาด ๑๒๐ เตียง จำนวน ๑ แห่ง, ขนาด ๖๐ เตียง จำนวน ๑ แห่ง, ขนาด ๓๐ เตียง จำนวน ๖ แห่ง รวมจำนวนเตียงทั้งหมด ๘๔๙ เตียง และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๑๑๒ แห่ง

(๓) **การศึกษา** จังหวัดยโสธรมีสถานศึกษาในปี พ.ศ.๒๕๖๗ รวมทั้งสิ้น ๗๐๓ แห่ง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ มีจำนวน ๑๘๔ แห่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มี ๑๘๓ แห่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร มี ๒๗ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดยโสธร มี ๑๑ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มี ๒๐ แห่ง สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดยโสธร มี ๙ แห่ง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมมี ๒ แห่ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๒๖๑ แห่ง ที่เหลืออยู่ในสังกัดอื่น ๆ มี ๖ แห่ง และเมื่อพิจารณาการพัฒนาด้านการศึกษาและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนของจังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน มีดังนี้

(๓.๑) **สัดส่วนเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย** โดยในภาพรวมมีสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๙๓.๗๕ ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๙๔.๗๑ และในปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๙๕.๕ อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๖๐ ยังมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๙๕.๘๔ สำหรับระดับปฐมวัยในปี ๒๕๖๑ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๘๘. ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙๒.๑๕ และปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๙๑.๐๑ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๒

(๓.๒) **คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย** ชั้น ป.๑ โดยปี ๒๕๕๔ มีค่าอยู่ที่ร้อยละ ๙๒.๐๖ และปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๑.๙๓ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ร้อยละ ๘.๑๐

(๓.๓) **ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์** ปี ๒๕๕๙ อยู่ที่ร้อยละ ๗.๖๐ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ร้อยละ ๗๗.๐๓

(๓.๔) **จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี** โดยในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๘.๘๔ ปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๘.๕๗ ปี ปี ๒๕๖๑ อยู่ที่ ๘.๔๗ ปี ปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๘.๓๐ ปี ซึ่งมีค่าที่เพิ่มขึ้น

(๓.๕) **สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด** โดยปี ๒๕๖๓ มีสัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสฯ ร้อยละ ๔๗.๒๐ ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๗.๕๘ และปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๔๘.๔๘ ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลง โดยเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบันทำให้ผู้ปกครองบางส่วนโดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนหรือประกอบอาชีพรับจ้างไม่สามารถประกอบอาชีพได้ จึงทำให้ไม่มีรายได้ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเด็ก

(๓.๖) **ระดับคะแนนเฉลี่ย O - NET** ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗ ในระดับชั้น ป.๖ มีคะแนนเฉลี่ย ในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๓๙.๖๒ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๙๕ ในระดับชั้น ม.๓ มีคะแนนเฉลี่ยปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๒๙.๗๖ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ร้อยละ -๔.๐๘ และในระดับชั้น ม.๖ มีคะแนนเฉลี่ยปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๒๘.๕๗ ซึ่งลดลง จากปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ -๕.๒๗ ซึ่งเมื่อพิจารณาแนวโน้มตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗

ปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ย ในระดับชั้น ป.๖ มีค่าที่ลดลง ในขณะที่ชั้น ม.๓ และ ม.๖ มีค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นและเมื่อดูคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ มีค่าเพิ่มขึ้นและลดลงสลับปี ดังนั้น จังหวัดยโสธรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนในทั้ง ๓ ระดับชั้น ให้มากขึ้น

(๓.๗) ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ จังหวัดยโสธรมีผลคะแนนเฉลี่ย V-Net ระดับ ปวช. ปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๓๗.๕๗ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๕ อยู่ร้อยละ - ๑.๗๔ แต่สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับภาคร้อยละ ๒.๐๙ และสูงกว่าระดับประเทศอยู่ร้อยละ ๐.๒๗ ตามลำดับเมื่อพิจารณาแนวโน้มตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ ปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีค่าที่เพิ่มขึ้นและลดลงสลับปี ดังนั้นจังหวัดยโสธรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้อง ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนในทุกระดับชั้นให้มากขึ้น

ตารางที่ ๑๕ ตารางระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รายงานผลในแต่ละระดับ/ สังกัด	ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)						
	ปีการศึกษา						
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ระดับประเทศ	๔๑.๖๐	๔๑.๖๓	๔๓.๖๓	๓๘.๗๓	๔๑.๙	๔๑.๐๒	๓๗.๓๐
ระดับ ศธภ.๑๔	๓๙.๙๔	๓๙.๘๒	๔๒.๐๖	๓๖.๘๗	๓๙.๖๑	๓๘.๕๘	๓๕.๔๘
ระดับจังหวัด	๓๙.๘	๓๙.๐๙	๔๒.๓๗	๔๑.๘๖	๔๑.๗๑	๓๙.๓๑	๓๗.๕๗

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(๓.๘) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ การศึกษานอกระบบ (N-NET)

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ จังหวัดยโสธรมีผลคะแนนเฉลี่ย N - NET ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ ในระดับประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ย ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๔๙.๐๒ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ อยู่ร้อยละ ๓.๕๔ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๔๑.๒๒ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ อยู่ร้อยละ ๔.๓๗ และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๒๘.๙๖ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๕ อยู่ร้อยละ -๒.๖๗ ซึ่งเมื่อพิจารณาแนวโน้มตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าที่เพิ่มขึ้นและลดลงสลับปี ดังนั้น จังหวัดยโสธรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนในทั้ง ๓ ระดับชั้น ให้มากขึ้น

ตารางที่ ๑๖ ตารางผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (N-NET)

รายงานผล ในแต่ละระดับ/ สังกัด	ระดับชั้น/ปีการศึกษา																	
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น						ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย					
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ระดับประเทศ	๔๑.๖๗	๔๓.๔๕	๔๒.๘๘	๔๐.๙๖	๔๕.๗๘	๔๗.๔๕	๓๙.๑๙	๓๘.๒๘	๓๘.๐๓	๓๖.๙๘	๓๙.๑๓	๔๓.๙๒	๓๕.๕๘	๓๓.๑๖	๓๓.๗๙	๓๑.๖๕	๓๕.๕๖	๓๓.๗๐
ระดับภูมิภาค	๔๒.๔๐	๔๑.๑๑	๔๑.๒๗	๔๐.๗๒	๔๖.๙๔	๕๐.๓๖	๓๗.๘๒	๓๖.๖๓	๓๖.๘๕	๓๕.๖๗	๓๗.๒๕	๔๑.๐๑	๓๓.๗๑	๓๒.๑๖	๓๒.๒๑	๓๐.๕๒	๓๓.๗๔	๓๑.๖๗
ระดับจังหวัด	๔๙.๓๖	๔๔.๗๑	๕๔.๒๗	๔๙.๙๒	๔๕.๔๘	๔๙.๐๒	๓๖.๖๑	๓๖.๖๓	๓๖.๑๐	๓๖.๒๕	๓๖.๘๕	๔๑.๒๒	๓๒.๒๓	๒๙.๓๖	๓๑.๓๖	๓๐.๔๔	๓๑.๖๓	๒๘.๙๖

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดยโสธร

(๔) ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดยโสธรเป็นเมืองที่ประชากร โดยทั่วไปสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสำหรับการดำรงชีพ และการดำเนินชีวิตจะเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชาวยโสธร โดยการดำเนินชีวิตของประชาชนจะดำรงตนตามแบบวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิม มีภูมิคุ้มกันทางสังคม สามารถปรับตัวได้อย่างผสมกลมกลืน กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคปัจจุบัน มีศิลปวัฒนธรรมประเพณีแบบชาวอีสาน เช่น ประเพณีบั้งไฟ เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดยโสธร เป็นงานระดับนานาชาติ งานแห่มาลัยข้าวตอก งานประเพณีจุดไฟตูมกา งานประเพณีบุญคูณลาน งานนมัสการพระธาตุพระอานนท์ งานนมัสการพระธาตุคู่จาม งานประเพณีที่น่านสนใจที่จัดขึ้นตามฮีตสิบสอง และงานประเพณีแห่ดาวบ้านซ่งแย้ช่วงเทศกาลวันคริสมาสต์ของศาสนาคริสต์ และสินค้าของดีที่สร้างสรรค์มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น หมอนขิด เครื่องจักสาน เครื่องทองเหลือง ข้าวหอมมะลินทรีย์ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย และสินค้าอื่นๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ด้านศิลปะการแสดงที่มีชื่อเสียง เช่น หมอลำพื้นบ้าน (หมอลำกลอน) หมอลำเพลิน หนังประโมทัย วงโปงลาง ฟ้อนภูไท การแสดงกลองยาว และการแสดงฟ้อนกลองตุ้ม อาหาร ที่มีชื่อเสียง เช่น ลาบยโสธร ลอดช่อง ปลาสาม ลาบเป็ด ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นกุดชุม โคขุนหนองแห่น อำเภอกุดชุม และข้าวปุ้นน้ำว้าวสูตรเวียตนาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่น การแกะลายบั้งไฟ/ทำบั้งไฟโบราณ ช่างทำบั้งไฟขั้นสูง การทำมาลัยข้าวตอก การทำหมอนขานผ้าขิด ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม (CPOT) การทำกระเป๋าคู่พื้นเมืองแฮนด์เมด การทอผ้าพื้นเมือง/ผ้าฝ้ายยกดอกย้อมสีธรรมชาติ การทำเครื่องทองเหลือง การสานกะชุง การจักสาน การทำเกวียนสลักลาย และช่างแทงหยวก ซึ่งสิ่งสรรค์สร้างเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น สามารถสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการดำรงชีวิตแบบวิถีอีสานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๕) ยาเสพติด สถานการณ์ยาเสพติดพื้นที่จังหวัดยโสธร ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดยโสธรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัญหาหลักในพื้นที่เป็นปัญหาการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นการจับกุมในคดีค้ายาเสพติด เนื่องจากยังคงมีความเคลื่อนไหวด้านการลักลอบนำเข้ายาเสพติดมาจากพื้นที่ชายแดนด้านจังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้เส้นทางลำเลียงผ่านจังหวัดยโสธร เพื่อส่งต่อไปในพื้นที่ตอนในทำให้มียาเสพติดบางส่วนแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่ ชนิดยาเสพติดที่พบการค้าและแพร่ระบาดมากที่สุดคือ ยาบ้า ช่วงอายุที่เข้าไปเกี่ยวข้องมากที่สุดคือ ช่วงอายุมากกว่า ๓๕ ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี และอายุ ๑๘ - ๒๔ ปี การบำบัดรักษาผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด พิจารณาจากสถิติผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติด พบว่าเป็นเพศชายทั้งหมด เข้ารับการบำบัดรักษาเนื่องจากเสพยาบ้า พื้นที่ที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษา มากที่สุดคือ อำเภอไทยเจริญ อำเภอป่าดัว อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม และอำเภอมหาชนะชัย โดยช่วงอายุ ที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติดมากที่สุด คือ ช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี เมื่อพิจารณาด้านการประกอบอาชีพของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง เกษตรกร และว่างงาน สอดคล้องกับข้อมูลการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ พบว่ามีการระบาดของเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) กัญชา ไอซ์ และสารระเหย โดยกลุ่มเสี่ยงที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน รับจ้างทั่วไป เกษตรกร ว่างงานและนักเรียน/นักศึกษา ส่วนพื้นที่ที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอเลิงนกทา รวมถึงอำเภอที่มีพื้นที่รอยต่อกับจังหวัดอื่น ๆ

(๖) สาธารณภัย สถานการณ์สาธารณภัยของจังหวัดยโสธร มีทั้งที่เกิดจากธรรมชาติ ทั้งในฤดูแล้งและนอกฤดูแล้ง ได้แก่ อุทกภัย ดินโคลนถล่ม ภัยแล้ง พายุหมุนเขตร้อน ภัยหนาวไฟป่า และสาธารณภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ ไฟป่า อัคคีภัย อุบัติเหตุ และสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลปีใหม่สงกรานต์ ลอยกระทก เป็นต้น ข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ สถานการณ์ภัยพิบัติ (อุทกภัย) ในปี ๒๕๖๒ มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นจากปีที่ผ่านมา และมีระดับความรุนแรงเสียหายมากกว่า

สาธารณภัยอื่น ๆ ทั้งมูลค่าความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน คิดเป็นมูลค่าวงเงินที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา ๆ มา และแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นเนื่องการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศของโลก รวมทั้งการใช้ประโยชน์พื้นที่ของประชาชนยังคงอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยและแนวโน้มของสาธารณภัยอื่น ๆ ก็ยังไม่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญกว่าปีที่ผ่านมา

๗) โครงสร้างพื้นฐาน

๗.๑) จังหวัดยโสธรมีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญดังนี้

(๑) แผนงานปรับปรุงระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดิน ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติ โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๒ อุบลราชธานี และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการ ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนงานโดยพื้นที่ดำเนินการเป็นถนนโครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติของจังหวัดยโสธร คือ ถนนแจ้งสนิท โดยระยะที่ ๑ ตั้งแต่หน้าสถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรถึงสี่แยกไฟแดงหน้าว่าการอำเภอเมืองยโสธร (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร) และระยะที่ ๒ อยู่ระหว่างการพิจารณาคัดเลือก ช่วงเส้นทางดำเนินการ (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร)

(๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ (งบผูกพันปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖) คือ โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านฟ้าหยาด หมู่ที่ ๒,๔ ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธร

(๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ (งบผูกพันปี ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗) ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธรได้แก่

(๓.๑) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซบาย บ้านเชียงเพ็ง หมู่ที่ ๗ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าติ้ว

(๓.๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี (ระยะที่ ๒) บ้านดอนมะยอม หมู่ที่ ๔ ตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว

(๓.๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซน้อย บ้านเซ่ง หมู่ที่ ๔ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าติ้ว

(๓.๔) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านแจ้งน้อย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลค้อเหนือ อำเภอเมืองยโสธร

(๔) โครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนเมืองยโสธร ระยะที่ ๑ อำเภอเมืองยโสธร

๗.๒) ไฟฟ้า

จังหวัดยโสธรมี ๘๘๕ หมู่บ้าน โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร ซึ่งมีหน้าที่จัดหาพลังงานไฟฟ้าเพื่อให้บริการแก่ประชาชน มีสถานีจ่ายไฟฟ้า ที่สามารถจ่ายไฟได้ ๑๐๐ MVA จำนวน ๑ แห่ง โหลดการใช้ไฟฟ้าที่จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในปัจจุบัน ๔๔ เมกะวัตต์ คิดเป็น ร้อยละ ๔๐ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าในปัจจุบัน มีการให้บริการรับคำร้องขอใช้ไฟฟ้า ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า บริการแก่กระแสไฟฟ้าขัดข้อง

๗.๓) ประปา

จังหวัดยโสธรมีสำนักงานประปาภูมิภาค จำนวน ๓ สาขา ๒ หน่วยบริการ ได้แก่ สำนักงาน กปภ. สาขายโสธร, สำนักงาน กปภ. สาขามหาชนะชัย, สำนักงาน กปภ. สาขาเลิงนกทา, หน่วยบริการป่าติ้ว (ในสังกัดสำนักงาน กปภ. สาขาอำนาจเจริญ) และหน่วยบริการค้อวัง บริการในเขตเทศบาลและบริเวณใกล้เคียงในชุมชน ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอมหาชนะชัย อำเภอค้อวัง อำเภอคำเขื่อนแก้ว และอำเภอป่าติ้ว ส่วนอำเภอที่เหลือเป็นประปาของเทศบาลตำบลหรือใช้ระบบปั้มน้ำบาดาลสำหรับในเขตชนบท และสัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือนพบว่า ปี ๒๕๕๘ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๙๔.๙๒ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๙๘.๘๔ และปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙๙.๖๖

๗.๔) การโทรคมนาคมและการสื่อสาร

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดยโสธร ประกอบด้วยศูนย์บริการลูกค้า ๒ แห่ง ดังนี้

(๑) ศูนย์บริการลูกค้าสาขาโยธธ ดุแลพื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอทรายมูล อำเภอป่าดัว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง

(๒) ศูนย์บริการลูกค้าสาขาเลิงนกทา ดุแลพื้นที่ อำเภอกุตุชุม อำเภอไทยเจริญ และอำเภอเลิงนกทา

๗.๕) อินเทอร์เน็ต

ข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ปี ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธร มีประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป ทั้งสิ้น ๔๑๐,๖๐๐ คน เป็นผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ๓๙๒,๙๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๗๐ และไม่ใช้อินเทอร์เน็ต ๑๗,๖๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๐

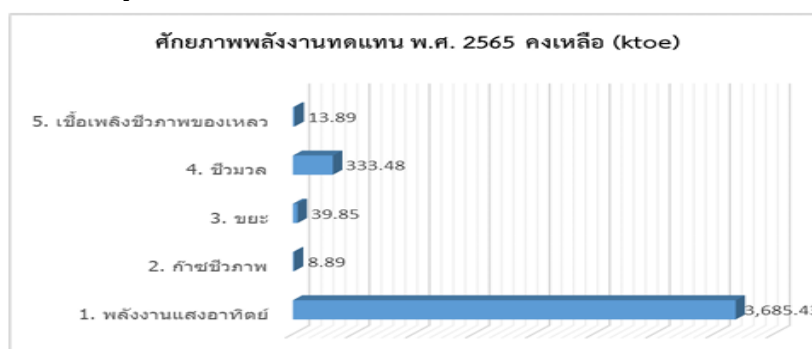
๗.๖) สวนสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกายสำคัญระดับจังหวัด และภายในอำเภอ โดยจังหวัดยโสธร มีสวนสาธารณะระดับจังหวัดซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองยโสธร ได้แก่ สวนสาธารณะวิมานพญาแถน สวนสาธารณะพญาแถน สวนสาธารณะบึงน้อย - บึงใหญ่

๘) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑) ทรัพยากรป่าไม้ เว็บไซต์กรมป่าไม้ และเว็บไซต์สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ ได้เผยแพร่ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้แปลตีความจากภาพถ่ายดาวเทียม ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ปรากฏว่าพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดยโสธร มีเนื้อที่ ๒๑๘,๘๕๘,๘๕ ไร่หรือร้อยละ ๘.๔๕ ของพื้นที่จังหวัดลดลง อย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๑ เป็นต้นมา

๘.๒) พลังงานทดแทน จังหวัดยโสธร มีศักยภาพด้านพลังงานจากข้อมูลปี ๒๕๖๕ (ฐานข้อมูลจาก <https://data.energy.go.th/>) พบว่ามีศักยภาพพลังงาน ๕ ด้านประกอบด้วย ๑.พลังงานแสงอาทิตย์ ๓,๖๘๕.๔๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบคิดเป็น ๙๐.๓๐ เพอร์เซ็นต์ ๒. ชีวมวล ๓๓๓.๔๘ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็น ๘.๑๗ เพอร์เซ็นต์ ๓. ขยะ ๓๙.๘๕ พันตัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็น ๐.๘๗ เพอร์เซ็นต์ ๔. เชื้อเพลิงชีวภาพของเหลว ๑๓.๘๙ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็น ๐.๓๒ เพอร์เซ็นต์ ๕. ก๊าซชีวภาพ ๓.๗๘ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบคิดเป็น ๐.๒๑ เพอร์เซ็นต์ และจังหวัดยโสธรมีที่ตั้งอยู่ในละติจูดที่ ๑๕ ๔๘ ๐๗.๗N และลองติจูดที่ ๑๐๔ ๐๘ ๒๓.๓'E ๑๗.๕๔๓๕๔๔ จากตำแหน่งที่ตั้งศาลากลางจังหวัดยโสธร โดยจังหวัดยโสธร มีความเข้มของแสงอาทิตย์เฉลี่ย ๑๘.๓๐๓ เมกกะจูลต่อตารางเมตรต่อวัน (ฐานข้อมูลความเข้มรังสีอาทิตย์ ปี ๒๕๖๐) และมีแสงอาทิตย์ตลอดทั้งปี ซึ่งมีศักยภาพเพียงพอที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบของความร้อน รวมถึงการใช้ความร้อนมาผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า สำหรับเทคโนโลยีพลังงานที่เหมาะสมกับพื้นที่ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์โรงอบแห้งแสงอาทิตย์ เป็นต้น

รูปภาพที่ ๒ ศักยภาพพลังงานทดแทน พ.ศ. ๒๕๖๕

รูปภาพที่ ๓ ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าจังหวัดยโสธร

๘.๓) พลังงานไฟฟ้า การใช้พลังงานไฟฟ้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑

- พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๑ การใช้พลังงานอยู่ที่ ๓๔๙,๐๐๑,๓๒๙ KWH/ปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการใช้พลังงานอยู่ที่ ๓๗๐,๑๙๔,๑๐๑ KWH/ปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการใช้พลังงานสูงสุดอยู่ที่ ๔๐๘,๔๗๔,๑๗๘ KWH/ปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการใช้พลังงานอยู่ที่ ๔๓๑,๘๕๒,๔๓๑ KWH/ปี และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการใช้พลังงานอยู่ที่ ๔๓๑,๖๙๕,๗๗๙.๑๙ KWH/ปี แสดงให้เห็นว่าอัตราการใช้พลังงานไฟฟ้า มีแนวโน้มการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องคาดการณ์ว่าเป็นผลมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นและคงตัวในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

๘.๔) การบริหารจัดการขยะ สถานการณ์การเกิดขยะของจังหวัดยโสธร มีดังนี้

การกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักวิชาการ จังหวัดยโสธรมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักวิชาการจำนวน ๑ แห่ง คือศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมเทศบาลเมืองยโสธร เป็นระบบจัดการขยะมูลฝอยที่ใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน (ระบบสายพานคัดแยก หมักทำปุ๋ย และฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล) ประสิทธิภาพของระบบสามารถรองรับได้ ๗๐ ตัน/วัน

การจัดการต้นทาง จังหวัดยโสธรให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะ และมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง โดยมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนหลายช่องทางอย่างต่อเนื่อง

การจัดการกลางทาง จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบริการเก็บขนขยะมูลฝอย ๖๑ แห่ง และยังไม่มีการเก็บขนขยะ ๒๖ แห่ง จังหวัดยโสธรมุ่งสร้างวินัยในการจัดการขยะที่เกิดขึ้น ด้วยการคัดแยกขยะที่ต้นทาง เพื่อนำไปกำจัดอย่างเหมาะสม โดยได้มีการจัดวางถังขยะแบบแยกประเภทตามหน่วยงานราชการ สถานที่ท่องเที่ยว สวนสาธารณะ ทุกแห่ง มีจุดรวบรวมขยะอันตรายทุกหมู่บ้าน/ชุมชน และกำหนดรอบจัดเก็บแยกจากขยะทั่วไป และขนส่งไปยังสถานที่รวบรวมขยะอันตรายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรเพื่อรอส่งกำจัดโดยวิธีการปลอดภัย

การจัดการปลายทาง จังหวัดยโสธรมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ๔๖ แห่ง (อยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓๕ อปท.) เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่มีการก่อสร้างและดำเนินการตามหลักสุขาภิบาล ๑ แห่ง คือ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองยโสธร ส่วนที่เหลือยังเป็นวิธีการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ โดยเป็นวิธีการเทกองกลางแจ้ง เทกองในบ่อ การเผาในเตาเผาขนาดเล็กและบางแห่งเผากลางแจ้ง โดยในแต่ละปี อปท. เจ้าของพื้นที่จะทำการฝังกลบขยะที่สะสม และขุดบ่อเพื่อรองรับขยะใหม่ แม้ว่าจังหวัดยโสธร จะได้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการกำจัดขยะแบบศูนย์รวม โดยให้ อปท. นำขยะมากำจัดยังศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองยโสธร แต่ อปท. ที่อยู่ห่างไกล ยังคงมีการกำจัดขยะมูลฝอยในสถานที่กำจัดของตนเอง เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดยโสธรมีประชากรทั้งสิ้น ๕๓๔,๕๐๐ คน จำนวนครัวเรือน ๑๓๕,๖๖๖ ครัวเรือน มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นจริงทั้งหมดจำนวน ๑๕๐,๔๙๐.๔๙ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ โดยเฉลี่ยประมาณ ๑๗,๓๔๐.๔๙ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๓ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีการดำรงชีพ มีการใช้ขยะพลาสติกเพิ่มมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับเชื้อไวรัส และอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น และมีขยะที่ถูกนำกลับมาใช้ใหม่ ประมาณ ๑๐๗,๔๕๒,๓๖ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๙๓ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ปริมาณขยะที่นำเข้าสู่ระบบกำจัดของศูนย์กำจัดขยะเทศบาลเมืองยโสธร จำนวน ๒๕,๓๗๔,๕๐ ตัน โดยสามารถบริหารจัดการขยะเข้าสู่ระบบกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการโดยเฉลี่ย ๑๓๒,๘๒๖.๘๖ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๖๘ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ว่าจังหวัดยโสธร มีศูนย์กำจัดขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพียงแห่งเดียว แต่สามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยเข้าสู่ระบบกำจัดที่ถูกต้องได้ร้อยละ ๘๗.๖๘ เกินค่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดจากการวิเคราะห์พบว่าปริมาณที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นขยะอินทรีย์ ร้อยละ ๖๐ รองลงมาคือขยะรีไซเคิล ร้อยละ ๒๐

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยจังหวัดยโสธร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนของจังหวัดยโสธรมีการคัดแยกขยะต้นทางดำเนินการครบจำนวน ตารางที่ ๑๗ ตารางปริมาณขยะ การจัดการสิ่งปฏิกูล

ปี พ.ศ.	ปริมาณขยะ (ตัน/วัน)	การจัดการถูกต้อง			การจัดการไม่ถูกต้อง (%)
		การใช้ประโยชน์ (%)	การกำจัด (%)	รวม (%)	
๒๕๖๓	๕๑๒.๕๖	๗๓.๗๒	๑๓.๘๔	๘๗.๕๖	๑๒.๔๔
๒๕๖๔	๕๑๓.๐๖	๗๓.๙๔	๑๓.๒๔	๘๗.๑๘	๑๒.๘๒
๒๕๖๕	๕๑๓.๗๑	๗๓.๗๑	๑๕.๘๔	๘๙.๕๕	๑๐.๔๕
๒๕๖๖	-	๗๐.๙๓	๑๖.๗๕	๘๗.๖๘	๑๒.๓๒
๒๕๖๗	-	-	-	๙๓.๑๔	๖.๘๖

๙) ข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่

๙.๑) ตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัด จากข้อมูลตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๖ จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มาปรับใช้เป็นกรอบในการปรับปรุงตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อให้จังหวัดมีข้อมูลตัวชี้วัดที่สะท้อนระดับการพัฒนาในพื้นที่และสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดทำตัวชี้วัด SDGs ในระดับพื้นที่ของประเทศ โดยได้จัดทำข้อมูลเป็นอนุกรมตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ นำเสนอผลการเปรียบเทียบการพัฒนาในระดับภาพรวม ระดับรายตัวชี้วัด และระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในรูปแบบที่ กราฟแท่งเปรียบเทียบ ๕ ปี และกราฟใยแมงมุม รวมทั้งตารางข้อมูล เปรียบเทียบ ๕ ปี ในแต่ละตัวชี้วัดเทียบกับค่ากลางของประเทศ โดยจัดกลุ่มข้อมูลตัวชี้วัดตามกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๕ มิติ (๕ P) ได้แก่ มิติการพัฒนาคน (People) มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและยุติธรรม (Peace) และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) และจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัดตามดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนกลุ่มของพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพการพัฒนาแตกต่างกัน ดำเนินการโดยใช้ค่ากลางของประเทศ ซึ่งได้จากการคำนวณค่า มัธยฐาน (Median) ของดัชนีผสม (Composite Index) ค่าดัชนีรวมหรือดัชนีย่อยในแต่ละมิติปี ๒๕๖๒ จากนั้นคำนวณค่าที่น้อยกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒๐ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัด โดยแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูง ยังขาดความพร้อมและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ มากกว่าร้อยละ ๒๐

กลุ่มที่ ๒ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพ แต่ยังมีข้อจำกัดที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ระหว่างร้อยละ ๑๐ ถึง ร้อยละ ๒๐

กลุ่มที่ ๓ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่เกินร้อยละ ๑๐

กลุ่มที่ ๔ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งและพร้อมขยายผลไปภายนอก ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสมสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

โดยข้อมูลตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดในส่วนของจังหวัดยโสธร พบว่า ปี ๒๕๖๒ ค่าดัชนีภาพรวม มีค่าอยู่ที่ ๔๘.๕๗ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๘.๔๔ และปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๕.๖๕ แต่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๕๒.๘๗ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ส่วนมิติการพัฒนาทางด้านพบว่าการพัฒนาคน ปี ๒๕๖๒ มีค่าอยู่ที่ ๕๘.๑๔ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๕๔.๓๐ และปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๕๑.๖๐ แต่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๖๓.๒๐ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง ปี ๒๕๖๒ มีค่าอยู่ที่ ๕๑.๘๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๕๐.๐๒ และปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๕.๖๐ แต่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๕๐.๐๖ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๔ ด้านสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๖๒ มีค่าอยู่ที่ ๔๓.๖๙ ลดลงจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๖.๖๖ แต่สูงกว่าปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๓.๓๕ แต่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๕๐.๙๒ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ ด้านสันติภาพและยุติธรรม ปี ๒๕๖๒ มีค่าอยู่ที่ ๖๖.๖๐ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๖๖.๓๒ และต่ำกว่าปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๗๐.๑๙ แต่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๖๓.๔๕ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๔ และด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา ปี ๒๕๖๒ มีค่าอยู่ที่ ๓๐.๘๔ ลดลงจากปี ๒๕๖๑ ที่มีค่าอยู่ที่ ๓๑.๗๕ แต่สูงกว่าปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๒๗.๖๕ แต่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๔๔.๖๘ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๑

เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว จังหวัดยโสธรมีตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดในภาพรวมที่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ รวมทั้งมิติการพัฒนาด้านการพัฒนาคน ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาแต่ในด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงและด้านสันติภาพและยุติธรรมมีค่าที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาของจังหวัดยโสธรจำเป็นต้องพัฒนาด้านคน สิ่งแวดล้อม และความเป็นหุ้นส่วนให้มากขึ้น ไม่ใช่จะเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจโดยที่ขาดการพัฒนาศักยภาพความรู้ความสามารถของทรัพยากรคนที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ก็อยู่ภายใต้ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดที่กำหนดไว้แล้ว

๙.๒) ดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับจังหวัด ฉบับเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยการจัดทำได้รวบรวมตัวชี้วัดตาม SDGs ภายใต้ ๑๗ เป้าหมายที่มีการจัดเก็บข้อมูลระดับจังหวัดไว้แล้ว และคัดเลือกตัวชี้วัดที่สามารถใช้ทดแทน (Proxy) โดยในเบื้องต้นพบว่ามีข้อมูลเพียง ๒๔ ตัวชี้วัด และแบ่งกลุ่มตัวชี้วัดออกเป็น ๕ กลุ่ม ตามกรอบแนวคิดของสหประชาชาติ ได้แก่ มิติการพัฒนาคน มิติเศรษฐกิจและความมั่นคง มิติสิ่งแวดล้อม มิติสันติภาพและยุติธรรม และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาองค์ประกอบของตัวชี้วัดการพัฒนที่ยั่งยืนระดับจังหวัด ๒๔ ตัวชี้วัด ที่นำมาใช้ในการคำนวณดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับจังหวัด เป็นข้อมูลของ ๗๖ จังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ใช้ข้อมูลจากชุดข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และดัชนีความก้าวหน้าคนตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๖๑ และจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัดตามดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนกลุ่มของพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพการพัฒนาแตกต่างกัน ดำเนินการโดยใช้ค่ากลางของประเทศ ซึ่งได้จากการคำนวณค่า มัธยฐาน (Median) ของดัชนีผสม (Composite Index) ค่าดัชนีรวมหรือดัชนีย่อยในแต่ละมิติ ปี ๒๕๖๒ จากนั้นคำนวณค่าที่น้อยกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒๐ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัด โดยแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูง ยังขาดความพร้อมและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสม ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ มากกว่าร้อยละ ๒๐

กลุ่มที่ ๒ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพ แต่ยังมีข้อจำกัดที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ระหว่างร้อยละ ๑๐ ถึง ร้อยละ ๒๐

กลุ่มที่ ๓ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีผสมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่เกินร้อยละ ๑๐

กลุ่มที่ ๔ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งและพร้อมขยายผลไปภายนอก ได้แก่ จังหวัดที่มีค่าดัชนีสมสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

โดยข้อมูลตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดในส่วนของจังหวัดยโสธร พบว่า ปี ๒๕๖๑ ค่าดัชนีภาพรวมมีค่าอยู่ที่ ๓๙.๓๓ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๓๘.๔๔ และปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๓๘.๗๗ แต่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๔๔.๒๒ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ ส่วนมิติการพัฒนารายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาคน ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ๔๖.๕ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๕๐.๒๙ และปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๙.๕ และมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๕๗.๓๔ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ๔๘.๗๘ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๗.๔๓ และปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๔๘.๕๑ แต่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๕๓.๕๕ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ด้านสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ๑๓.๓๕ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๑๓.๐๑ และต่ำกว่าปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๑๖.๑๔ และมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๑๙.๒๙ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๑ ด้านสันติภาพและยุติธรรม ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ๘๓.๙๓ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๘๖.๙๕ และต่ำกว่าปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๘๓.๖๙ แต่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๗๑.๕๙ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๔ และด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ๓๗.๐๖ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ที่มีค่าอยู่ที่ ๓๑.๑๓ และสูงกว่าปี ๒๕๕๙ ที่มีค่าอยู่ที่ ๒๗ แต่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าอยู่ที่ ๔๐.๓๕ และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๓

๙.๓) ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index -HAI) ปี ๒๕๖๔ เพื่อสะท้อนความก้าวหน้าของคน ระดับทั้งประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด โดยจัดทำ ๒ ครั้ง และเปลี่ยนเป็นจัดทำรายปีแทน โดยได้เผยแพร่มาแล้วทั้งสิ้น ๕ ฉบับได้แก่ ปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๖๐ ปี ๒๕๖๒ ปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ มีดัชนีย่อยทั้งหมด ๘ ด้าน (ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการทำงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และด้านการมีส่วนร่วม) โดยดัชนีย่อยแต่ละด้านมีตัวชี้วัด ๔ ตัว รวมทั้งสิ้น ๓๒ ตัวชี้วัด ซึ่งในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ ที่ผ่านมานโยบายการพัฒนาคนของระดับทั้งประเทศปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๒ เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาคนในมิติต่าง ๆ เป็นอย่างมากโดยเฉพาะด้านการศึกษา ชีวิตครอบครัวและชุมชน และการมีส่วนร่วมส่งผลให้ดัชนีความก้าวหน้าของคนภาพรวมทั้งประเทศในปี ๒๕๖๔ ปรับตัวลดลงอย่างชัดเจนจาก ๐.๖๔๖๖ ในปี ๒๕๖๓ มาอยู่ที่ ๐.๖๔๑๑ หรือคิดเป็นการลดลงร้อยละ ๐.๘๖ และในระดับภาคในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือปรับตัวลดลงจาก ๐.๖๒๙๕ ในปี ๒๕๖๓ มาอยู่ที่ ๐.๖๒๘๔ แต่ในระดับจังหวัดในส่วนของจังหวัดยโสธร ในภาพรวมมีค่าคะแนนและลำดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (ปี ๒๕๖๑ อยู่ที่ ๐.๖๑๑๐ ลำดับที่ ๕๑ ปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๑.๖๒๔๒ ลำดับที่ ๔๖ ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๐.๖๕๗๓ ลำดับที่ ๒๘ และปี ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๐.๖๕๗๓ ลำดับที่ ๑๕ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดรองจากจังหวัดอำนาจเจริญ) โดยมี ๕ ด้านที่ปรับตัวสูงขึ้นจากปี ๒๕๖๓ คือ ด้านชีวิตการทำงาน อยู่ที่ ๐.๗๔๓๒, ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร อยู่ที่ ๐.๗๓๙๗ ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน อยู่ที่ ๐.๖๙๑๓, ด้านเศรษฐกิจ อยู่ที่ ๐.๖๘๒๒ และด้านการมีส่วนร่วม อยู่ที่ ๐.๖๕๗๓ และมี ๓ ด้านที่ปรับตัวลดลงจากปี ๒๕๖๓ คือ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ที่ ๐.๗๓๖๐, ด้านสุขภาพ อยู่ที่ ๐.๕๗๒๒ และด้านการศึกษา อยู่ที่ ๐.๕๔๒

ตารางที่ ๑๘ ตารางดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)
จังหวัดยโสธร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ

ดัชนี HAI ในภาพรวมและ รายด้าน	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
	ยโสธร	ภาค ตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาพรวม ประเทศ	ยโสธร	ภาค ตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาพรวม ประเทศ	ยโสธร	ภาค ตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาพรวม ประเทศ	ยโสธร	ภาค ตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาพรวม ประเทศ
ดัชนี HAI ภาพรวม	๐.๖๑๑๐	๐.๖๐๙๘	๐.๖๒๖๑	๐.๖๒๔๒	๐.๖๒๘๑	๐.๖๓๕๗	๐.๖๔๙๓	๐.๖๔๙๕	๐.๖๕๖๖	๐.๖๕๗๓	๐.๖๕๙๔	๐.๖๕๑๑
๑) สุขภาพ	๐.๕๖๐๓	๐.๖๐๑๖	๐.๖๔๓๒	๐.๕๖๙๗	๐.๕๙๕๓	๐.๖๓๐๒	๐.๕๗๙๒	๐.๕๙๕๕	๐.๖๔๑๑	๐.๕๙๒๒	๐.๕๙๙๗	๐.๖๓๘๖
๒) การศึกษา	๐.๕๒๘๖	๐.๕๖๘๙	๐.๕๙๙๓	๐.๕๒๐๓	๐.๕๖๕๕	๐.๕๙๒๔	๐.๕๖๑๔	๐.๕๙๕๘	๐.๕๙๑๑	๐.๕๙๒๑	๐.๕๖๖๓	๐.๕๒๐๐
๓) ชีวิตการทำงาน	๐.๗๓๕๒	๐.๖๘๗๐	๐.๗๓๘๘	๐.๗๔๔๔	๐.๗๓๕๕	๐.๗๔๒๙	๐.๗๓๑๒	๐.๖๙๓๘	๐.๗๓๕๙	๐.๗๓๓๒	๐.๗๐๑๙	๐.๗๔๐๖
๔) เศรษฐกิจ	๐.๕๙๑๕	๐.๕๙๒๐	๐.๖๕๒๒	๐.๖๐๒๕	๐.๖๑๕๒	๐.๖๙๓๘	๐.๖๕๒๘	๐.๕๙๙๐	๐.๖๖๙๖	๐.๖๘๒๒	๐.๖๑๓๔	๐.๖๒๓๗
๕) ที่อยู่อาศัยและ สภาพแวดล้อม	๐.๗๒๖๕	๐.๗๓๖๔	๐.๖๓๗๗	๐.๗๐๘๒	๐.๗๒๗๖	๐.๖๓๗๗	๐.๗๔๗๘	๐.๗๓๗๙	๐.๖๓๓๖	๐.๗๓๖๐	๐.๗๓๖๒	๐.๖๓๕๑
๖) ชีวิตครอบครัว และชุมชน	๐.๗๓๓๐	๐.๗๐๔๓	๐.๖๔๕๑	๐.๖๘๔๐	๐.๖๗๐๑	๐.๖๓๔๙	๐.๖๗๒๙	๐.๖๘๘๘	๐.๖๕๖๐	๐.๖๙๓๓	๐.๖๗๖๗	๐.๖๔๔๘
๗) การคมนาคมและ สื่อสาร	๐.๕๗๖๕	๐.๕๙๙๐	๐.๖๒๙๓	๐.๖๑๕๐	๐.๖๒๕๘	๐.๖๖๓๗	๐.๗๐๑๖	๐.๗๐๑๑	๐.๗๓๐๔	๐.๗๓๗๗	๐.๗๓๐๗	๐.๗๕๖๖
๘) การมีส่วนร่วม	๐.๕๑๔๕	๐.๕๙๘๖	๐.๕๙๑๐	๐.๕๙๒๒	๐.๕๙๐๖	๐.๕๙๘๘	๐.๕๙๕๕	๐.๕๗๗๕	๐.๕๙๔๕	๐.๕๙๘๘	๐.๕๗๐๒	๐.๕๖๔๒

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙.๔) ข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูล
การพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP Logbook) <https://logbook.tpmmap.in.th>

ตารางที่ ๑๙ ตารางกลุ่มคนยากจน/มีปัญหาความเดือดร้อนตามระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคน
แบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform – TPMAP) ณ กันยายน ๒๕๖๖

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือนเป้าหมาย (ครัวเรือน)	จำนวนคนเป้าหมาย (คน)
๑	เมืองยโสธร	๓๑๙	๑,๑๐๗
๒	เลิงนกทา	๑,๓๐๓	๕,๑๕๗
๓	คำเขื่อนแก้ว	๒๖๙	๑,๐๔๑
๔	มหาชนะชัย	๖	๒๔
๕	กุตุ้ม	๑๘๓	๖๒๒
๖	ป่าติ้ว	๔๘๓	๑,๘๙๔
๗	ทรายมูล	๙๗	๓๕๓
๘	ค้อวัง	๑๐	๓๒
๙	ไทยเจริญ	๖๐๗	๒,๑๐๙
รวม		๓,๒๗๗	๑๒,๓๓๙

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดยโสธร

๙.๕) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดยโสธร ได้รวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไก
การจัดทำแผนหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอเพื่อให้มี
ความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) และได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานจัดทำ
แผนพัฒนาจังหวัดฯ โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ ๒๐ ตารางประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ที่สำคัญภาพรวม ๑๐ อันดับแรก ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย
๑	ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ (น้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง และการพัฒนาส่งเสริม การอนุรักษ์ พื้นฟูพื้นที่ป่าไม้และการสร้าง การรับรู้ให้กับประชาชนเพื่อร่วมกันดูแลป่าไม้	พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าทุกอำเภอ	เกษตรกรประชาชน จังหวัดยโสธร
๒	ปัญหาคุณภาพชีวิตต่าง ๆ เช่น รายได้ครัวเรือนต่างๆ หนี้สิน การศึกษาผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบาง กลุ่มวัยทำงาน สุขภาพจิต โรคอุบัติใหม่ ยาเสพติด อุบัติเหตุ และการจัดการหนี้สินหมุนเวียนการบริหารการเงินทุนหมุนเวียน	ทุกอำเภอ	เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ชาวยโสธร
๓	ความผันผวนของราคาผลผลิตสินค้าเกษตรและประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เช่น การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ความหลากหลายของผลผลิตการใช้สารเคมี การบริหารจัดการกลุ่มสุขภาพของเกษตรกร อาชีพเสริมรองรับเกษตรกรสูงอายุ ข้อมูลผลการวิจัยด้านสุขภาพของเกษตรกร อินทรีย์และตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์	พื้นที่การเกษตร ในทุกอำเภอ	เกษตรกร
๔	ปัจจัยพื้นฐานในการผลิตด้านการเกษตร เช่น แรงงาน Young Smart เกษตรกรรุ่นใหม่ (จำนวนและทักษะการทำงาน) เงินทุน ที่ดิน ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร พลังงานทดแทน ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตร พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรม เทคโนโลยีการเกษตร ในการแปรรูปครบวงจร ยังไม่เพียงพอ	พื้นที่เกษตรกรรม ใน ทุกอำเภอ	เกษตรกร
๕	ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและถนนเพื่อประโยชน์ด้านการค้า ขนส่งและท่องเที่ยว ที่ขาดเสียหาย	ทุกอำเภอ และถนน สายหลัก	เกษตรกร ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว
๖	การรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการที่จำเป็น เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากล มาตรฐานสินค้าแปรรูปทางการเกษตร และมาตรฐานบริการทางการท่องเที่ยว	ทุกอำเภอ	เกษตรกรผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ บริการ
๗	ตลาดประชารัฐตลาดวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม มีจำนวนน้อยและไม่เป็นรูปธรรม ขาดช่องทางการจำหน่าย/ตลาดทั้งแบบ On site, On line รวมทั้งบน Application สำหรับตลาดอินทรีย์โดยเฉพาะ (Organic Market)	ตลาดในทุกอำเภอ	ผู้ประกอบการ ชาวบ้านที่ต้องการ เพิ่มรายได้
๘	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรด้านการแหล่งท่องเที่ยว และการบริการ เช่น ภูมิทัศน์ห้องน้ำและทางลาดสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม	แหล่งท่องเที่ยวที่ สำคัญในพื้นที่	ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ ให้บริการ
๙	การพัฒนาเป็น Smart City	ทุกอำเภอ	ประชาชนทุกคน
๑๐	ขาดการประชาสัมพันธ์งานประเพณีอย่างกว้างขวาง เช่น งานประเพณีบุญบั้งไฟ งานประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก งานประเพณีจุดไฟตูมงานประเพณี แห่ดาว คริสมาสต์ การประชาสัมพันธ์สินค้า แหล่งผลิตสินค้า ชนิดสินค้า และการขายสินค้า	แหล่งท่องเที่ยวที่มี ประเพณีสำคัญ ในพื้นที่	ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ ให้บริการ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้รวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการเสนอความคิดเห็นจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดยโสธร โดยสรุปผลความต้องการและศักยภาพของประชาชน รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๒๑ ตารางสรุปความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ส่วนราชการ	ประเด็นปัญหา - การส่งเสริม สนับสนุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรยังไม่หลากหลาย - สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ยังไม่มีโดดเด่น น่าสนใจ และทันสมัยขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและดียิ่งขึ้น - การส่งเสริมการนำเทคโนโลยี โซเชียลมีเดีย มาใช้ในการตลาดยังน้อย - ขาดเงินทุนหมุนเวียน/ขาดความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายงบประมาณ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็น Trend ในปัจจุบัน เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุหรือผู้หญิง อาหารเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร - ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวก เช่น QR Cord สำหรับจ่ายเงิน การสั่งซื้อสินค้าทางออนไลน์ - พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรในด้านการยกระดับและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริมและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการแปรรูปสินค้า - ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สร้างนวัตกรรมการทำงานและการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้
องค์กรเอกชน	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า - ความไม่แน่นอนทางการเมือง - การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว/แนวโน้มของเศรษฐกิจการค้าโลก/ภัยธรรมชาติ - ผังเมืองรวมไม่เอื้อต่อการลงทุนเท่าที่ควร เนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบด้านการกำหนดผังเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่ และการไม่ประชาสัมพันธ์พื้นที่ผังเมืองให้ผู้ลงทุนรับรู้ ความต้องการ - ข้อมูลการลงทุน มาตรการ การใช้จ่ายของภาครัฐ - เร่งรัด ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ - สร้างความสามารถในการผลิตเพื่อตอบสนองเศรษฐกิจโลก - การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ได้ในจุดเดียว) - ประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการ

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรม	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากล่าช้าและบางครั้งอาจจะได้ไม่จำนวนที่ต้องการ - ขาดเงินทุนหมุนเวียน - ปัญหาการร้องเรียนของชุมชน - ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ - วัตถุดิบไม่คงที่ เช่น การปลูกพืชหรือผลิตสินค้าตามกระแส ทำให้เกษตรกรไม่สามารถควบคุมราคาพืชหรือราคาสินค้าได้ - ระบบการนำเข้า-ส่งออกสินค้า - การอนุมัติ อนุญาต การประกอบกิจการโรงงาน ค่อนข้างยาก มีความซับซ้อน ความต้องการ - ปรับปรุงหลักเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินให้ง่ายขึ้น - มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการแผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน มีความสอดคล้องกับพื้นที่และการประกอบกิจการ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - ขาดเครื่องจักรและเครื่องมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างนวัตกรรมใหม่
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า/ดอกเบี้ยสูง - ต้นทุนการผลิตสูง - ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ - ขาดความรู้ความสามารถในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดีย - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง (เช่น อย, ISO, GMP, HACCP, HALAL หรือมาตรฐานสากลที่จำเป็น - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - ส่งเสริม สนับสนุน เชิงรุกด้านตลาดใหม่ ตลาดออนไลน์ - ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลาย - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ/ดอกเบี้ยไม่ควรสูงเกินไป
ประชาชนทั่วไป	ประเด็นปัญหา - การรับรู้ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร - ขาดแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ - ขาดทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - การเปิดเผยข้อมูล การประชาสัมพันธ์ยังน้อยเกินไป ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ประชาชนทั่วไป	ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ให้มีต้นทุนลดลง - ส่งเสริม พัฒนาทักษะด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการดำเนินการ - ส่งเสริม พัฒนา เพิ่มทักษะในด้านการอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์ - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - จังหวัดควรจัดให้มีช่องทางในการเจรจาพูดคุยด้านการค้า การลงทุนกับนักธุรกิจต่างถิ่น

๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๒.๑) สถานการณ์แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

ในพื้นที่จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๑ โรงงาน เงินลงทุน ๕,๕๙๕.๕๒ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๐๐๔ คน โดยจำแนกออกเป็น ๓ จำพวก ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

ตารางที่ ๒๒ ตารางแสดงข้อมูล จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน

โรงงานจำพวกที่	จำนวนโรงงาน(โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน(ล้านบาท)	จำนวนคนงาน(คน)
๑	-	-	-
๒	๒	๓๖.๕๐	๑๓
๓	๑๙๙	๕,๕๕๙.๐๒	๓,๙๙๑
รวม	๒๐๑	๕,๕๙๕.๕๒	๔,๐๐๔

๒.๒) ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย

อุตสาหกรรมที่สำคัญมีจำนวนการประกอบกิจการมาก ๕ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

(๑) โรงงานทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต จำนวน ๔๒ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๐ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๒) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๒๔ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๔ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๓) โรงสีข้าว จำนวน ๒๔ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๔ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๔) โรงงานทำน้ำดื่มและน้ำแข็งก้อนเล็ก จำนวน ๑๙ โรงงาน คิดเป็น ร้อยละ ๙.๔๕ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๕) โรงงานทำแอสฟัลต์ติกคอนกรีต จำนวน ๑๔ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๗ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๓) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกาศข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่า จังหวัดยโสธร ในปี ๒๕๖๖ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๓๔,๓๔๓.๒๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ มูลค่า ๑,๘๗๕.๒๙ ล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๓๒,๔๖๘ ล้านบาท ปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๓๑,๗๕๕ ล้านบาท ปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๓๐,๓๘๓ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๖๖ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ (-๐.๔๑) และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒.๓๙ โดยสาขาการผลิตภาคเกษตรมีมูลค่า ๘,๒๑๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๓๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๔,๒๕๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๖๙ โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรก คือ

- (๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๒๑๘ ล้านบาท
- (๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๖๕๔ ล้านบาท
- (๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน ๓,๕๘๖ ล้านบาท
- (๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๕๖๗ ล้านบาท
- (๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๗๙๕ ล้านบาท

ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๓๑, ๑๔.๓๓, ๑๑.๐๕, ๑๐.๙๙ และ ๘.๖๑ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๒,๕๒๓ ล้านบาท จัดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

๑.๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง พืชผลทางการเกษตรที่มีศักยภาพโดยสนับสนุนการพัฒนอย่างครบวงจรหรือห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้มาตรฐานการผลิตทางการเกษตร (GAP) และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

๑.๒) พัฒนาและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้งานให้สอดคล้องกับผลผลิตวัตถุดิบหรืออุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณภาพ มูลค่า และลดต้นทุนการผลิตสินค้า

๑.๓) พัฒนาบุคลากรหรือสถานประกอบการอุตสาหกรรม สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น คุณภาพที่ดี และต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงเพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและต้นทุนด้านแรงงาน โลจิสติกส์ วัตถุดิบที่สูงขึ้น

๑.๔) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การรายงานผล และการสร้างความเข้าใจระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน โดยการส่งเสริมของภาครัฐให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และลดความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

๑.๕) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเข้าใจของชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง

๑.๖) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสาธิตเพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรม

๑.๗) สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา การตลาด Digital ด้วยระบบ Online

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้รวบรวมข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการเสนอความคิดเห็นจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดยโสธร โดยสรุปผลความต้องการและศักยภาพของประชาชน โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (Internal and External) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อให้ทราบสถานการณ์ภายในและภายนอก ปัจจัยใดที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยใดเป็นโอกาสหรืออุปสรรค ดังนี้

๒.๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปของภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัดยโสธร (SWOT) ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม และได้นำเทคนิค TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบเพื่อกำหนดแนวทาง/กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ ๒๓ ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๑. ยโสธรเป็นเมืองเกษตรกรรม โดยมีสภาพภูมิประเทศ (มีแหล่งน้ำธรรมชาติครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่) ภูมิอากาศ ที่เอื้อต่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจและการเลี้ยงสัตว์หลายชนิด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน ถั่วลิสง เป็นต้น	๑. ไม่มีฐานข้อมูลกลางเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญ เพื่อวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด แต่ละหน่วยงานจัดทำข้อมูลของตนเอง บางครั้งเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน ขาดประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงและวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน
๒. ยโสธรเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์ โดยนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัดเจนด้านส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์มายาวนานและต่อเนื่อง (ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘) และมีกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ต้นแบบในพื้นที่ในการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์คุณภาพดี เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน Young Smart Farmer (YSF) และ Smart Farmer (SF) และมีการพัฒนาพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ได้รับมาตรฐานสากล และมีโอกาสในการสนับสนุนการรับรองมาตรฐานพื้นที่เกษตรอินทรีย์ได้อีกจำนวนมาก	๒. โรงงานที่แปรรูปปลายทางมีน้อย จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้
๓. มีโรงสีข้าวอินทรีย์ ที่เพียงพอในการรองรับวัตถุดิบ เช่น ข้าวอินทรีย์	๓. วัตถุดิบในพื้นที่บางอย่างไม่เพียงพอและไม่มีพื้นที่ในการส่งเสริม เช่น การเลี้ยงปลาไม่เพียงพอต่อการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เช่น ปลาที่ใช้ทำปลาสาม
๔. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม OTOP มีความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับการผลิตสินค้า โดยใช้วัตถุดิบในพื้นที่	๔. ขาดความหลากหลายในผลผลิต/สินค้าเกษตรอินทรีย์และราคาผลผลิตเกษตรอินทรีย์ไม่แน่นอน ต้นทุนการผลิตสูงและขาดการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างครบวงจร

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๕. มีงานประเพณีที่เป็นอัตลักษณ์ตามวิถีอีสานของคนยโสธร เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่มาลัยข้าวตอกประเพณีจุดไฟตูมกา ประเพณีแห่ดาวคริสต์มาส เป็นต้น	๕. ขาดการบูรณาการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป
๖. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และธรรมชาติ โดยมีแลนด์มาร์คของจังหวัดยโสธร คือ วิมานพญาแถน ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ซึ่งใช้เป็นสถานที่จัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดยโสธร เช่น งานประเพณีบุญบั้งไฟจัดจำหน่ายสินค้าโอท็อป ตลาดประชารัฐ งานมหกรรมอาหาร เป็นต้น	๖. การประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอาจไม่ทั่วถึง รวมถึงมีหลักเกณฑ์ข้อกำหนดขอรับการสนับสนุน
๗. มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพ เช่น ผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิอินทรีย์ หมอนขวาน ผ้าซิด ผ้าพื้นเมือง เสื้ออกเครื่องจักรสาน เครื่องทองเหลือง เป็นต้น	๗. การขนส่งสาธารณะยังไม่ทั่วถึง เช่น ยังไม่มีรถขนส่งสาธารณะสำหรับเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ
๘. มีศักยภาพในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น พลังงานชีวภาพจากมูลสัตว์ และพลังงานแสงอาทิตย์ จากลักษณะภูมิประเทศ ทั้งนี้ จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ดินว่างเปล่า เป็นจำนวนมาก เช่น พื้นที่ทอดเป็นแนวยาวบริเวณแม่น้ำลำชี ส่งผลให้มีศักยภาพด้านการผลิตพลังงานโซลาร์ฟาร์ม/เอทานอล	๘. ขาดสถานที่จำหน่าย/รวบรวมผลผลิตเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะ และไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรอินทรีย์แปรรูป
๙. มีลาบยโส เป็น Soft Power	๙. บุคลากรขาดทักษะเชิงลึกในการปฏิบัติงานตามภารกิจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเข้มข้น
	๑๐. ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงกับระบบงานในภาคปฏิบัติ
โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
๑. การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้	๑. ปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมทำให้ประชาชนไม่เชื่อมั่น
๒. กระแสรักสุขภาพของคนไทยและทั่วโลก - ความนิยมอาหารเพื่อสุขภาพและอาหารอินทรีย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง - เพิ่มโอกาสทางธุรกิจและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดยโสธร ทั้งในและต่างประเทศได้ - ศูนย์รวมสินค้าเพื่อสุขภาพ (Hub เกษตรอินทรีย์)	๒. การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคการเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และการประมง
๓. การใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวก การใช้เทคโนโลยีเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น ระบบขนส่ง	๓. ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ไม่สามารถควบคุมได้ -ปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตรสูง ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกร

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
๔. การเปิดเสรีทางการค้า เพิ่มโอกาสให้กลุ่มทุนขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนและเกิดการจ้างงานในพื้นที่เพิ่มขึ้นและโอกาสได้รับประโยชน์จากการกระตุ้นสินค้าส่งออกของไทยในหมวดอาหาร	๔. การแข่งขันทางธุรกิจจากการเปิดเสรีทางการค้า - อุตสาหกรรมหลายประเภทที่แข่งขันไม่ได้ต้องล้มเลิกไปทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน - ยอดขายของสินค้าในท้องถิ่นลดลง ประชาชนขาดรายได้และเริ่มมีปัญหาหนี้สิน
๕. กระแสการดำเนินรอยตามแนวพระราชดำริ โดยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ ประชาชน รวมถึงการแสดงความรักและรับผิดชอบต่อสังคมด้าน สิ่งแวดล้อมของภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ถือเป็นการ ส่งเสริมการปฏิบัติงานของภาครัฐให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน	๕. การรับรองมาตรฐานสากลเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์มีค่าใช้จ่ายสูง - จำนวนพื้นที่การผลิตและสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานสากลจึงยังมีน้อย กระทบต่อโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์ไปยังบางประเทศ
๖. จังหวัดยโสธร เป็นจังหวัดที่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" ระดับประเทศ สร้างโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ได้	๖. นโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งมาตรการ ที่ใช้ภาษีและไม่ใช้ภาษี เช่น การสร้างมาตรฐานสินค้าที่สูง
	๗. สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบ กับแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมในอนาคต และโรคอุบัติใหม่

๒.๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกเป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมสิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๔ ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Treats)
๑. Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎหมาย/กฎหมาย)	
๑) รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว ๒) รัฐบาลมีนโยบายสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตร และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น ๓) รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน	๑) ข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ การขออนุญาตตั้งโรงงาน มีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ค่าใช้จ่าย และใช้เวลานาน ๒) ข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบด้านการกำหนดผังเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละพื้นที่ ๓) ความแปรปรวนทางการเมืองส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการลงทุน

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Treats)
๔) รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM ๒.๕ ด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ๕) รัฐบาลมีนโยบายการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการให้บริการมาเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส ขจัดช่องโหว่ในการทุจริต ลดค่าใช้จ่าย และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล	
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๑) การอนุมัติการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดช่วยกระตุ้นอุตสาหกรรมหลายสาขา อาทิ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์และ	๑) ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ๒) การค้าธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก
ชิ้นส่วน อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรอินทรีย์ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เป็นต้น ๒) การเกิดเสรีการค้า สร้างโอกาสที่หลากหลายเพื่อการส่งออก	๓) สงครามการค้าระหว่างจีนสหรัฐเป็นปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีความผันผวนได้มากต่อการคาดการณ์ ๔) ขาดนักลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ที่จะทำการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่เพื่อส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ๕) โรคระบาดต่าง ๆ
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๑) ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้การเข้าถึงผู้รับบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีต้นทุนต่ำลง ๒) มีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น ๓) มีความพร้อมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่จะพัฒนาเป็น Homestay เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน	๑) สังคมยังมองภาคอุตสาหกรรมเป็นภาพลบ ทำให้เกิดการต่อต้าน/ไม่ให้ความร่วมมือ ๒) โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง ๓) ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบกับ แรงงาน และโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต ๔) ค่านิยมการศึกษาของคนในจังหวัด เน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ๕) ปัญหาการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว
๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๑) จากวิกฤติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ทำให้ประชาชนหันมาสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น สร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ๆ ๒) การเพิ่มบทบาทของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) ๓) การเกิดวิกฤตการณ์อาหารแพงและความขาดแคลนอาหารสภาพอากาศที่แปรปรวนเป็นโอกาสดีของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของจังหวัด (Resource Scarcity)	๑) สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบการเกษตร ที่ส่งผลกระทบต่อหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ๒) ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมกระทบความเชื่อมั่นของประชาชน

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
๑) วิกฤติ COVID-19 ทำให้คนรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ได้รวดเร็ว ๒) มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วและประหยัด	๑) ผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังขาดความรู้และทักษะในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
๑) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้มแข็ง และสามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	๑) ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเองเมื่อต้องประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในเรื่องต่าง ๆ ๒) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้บริการ

๒.๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรสามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๕ ตาราง TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑) กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ ๒) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมายกระดับและพัฒนาการให้บริการของกระทรวงให้สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบ Teleconsultation เชื่อมโยงระหว่างสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกับผู้เชี่ยวชาญในส่วนกลาง ๓) เร่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรมและองค์กรโดยเน้นการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส การให้บริการที่รวดเร็ว แม่นยำ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ ๔) ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ๕) สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานฝีมือ ๖) ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและลดต้นทุนการผลิต	๑) พัฒนาระบบข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงและบูรณาการในส่วนของหน่วยงานภูมิภาคเพื่อใช้ในการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารและผู้ประกอบการ ๒) ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อไม่ให้สร้างปัญหาแก่ชุมชน ๓) ประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกผลงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๔) พัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ทั้งความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Management) เครื่องมือในการเรียนรู้ (e-learning) ๕) พัฒนาศักยภาพและทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาแปรรูปสินค้า

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑) ผลักดันให้มีการปรับปรุงผังเมือง ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาจังหวัด เพื่อลดอุปสรรคในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ๓) ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เชิญชวนผู้ประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม	๑) เสริมความพร้อมของบุคลากรสู่สังคมดิจิทัลเพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ๒) บริหารจัดการงานภาคอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับเกษตรกร และแรงงานสูงอายุ ๓) ส่งเสริมเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน อายุ่น้อยเพิ่มขึ้นในระบบอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดยโสธร ๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ปัจจัยการผลิตในพื้นที่ และผลิตจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิต

๒.๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ตารางที่ ๒๖ ตารางความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ส่วนราชการ	- กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สร้างนวัตกรรมการทำงาน และการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้ - สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยในพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ในชุมชน อาทิ เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับจักสาน, การเลี้ยงโคขุนอินทรีย์ ฯลฯ - สนับสนุนส่งเสริมการแก้ไขปัญหาแรงงานพลัดถิ่น - สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น
องค์กรเอกชน	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม
ผู้ประกอบการโรงงานโรงงานอุตสาหกรรม	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลาและสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว - ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องฝึกทักษะฝีมือแรงงานป้อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ เช่น อุตสาหกรรมยางพารา ฯลฯ

กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น - พื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแล การประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

"เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิต

๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการ

ของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๗) ส่งเสริมและพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

● เป้าประสงค์

- พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)
- ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม
- ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาด้านการแปรรูปอุตสาหกรรมและอาหารไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ราย/ปี

๑๐ ผลิตภัณฑ์/ปี

๒๕๐ ราย/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

ตารางที่ ๒๗ ตารางกลยุทธ์/โครงการ (แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑)

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๙
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา เพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้า เกษตร	- โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) - โครงการยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและ เกษตรอินทรีย์	๐.๑๗๙ -
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม/ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม/ วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายเกษตรกร ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	- โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	๐.๐๕๐

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

● เป้าประสงค์

- เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- พัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน และได้รับ

การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- จำนวนผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๘๐ %

ของเป้าหมายค่าขอทั้งปีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน (มผช.)

● กลยุทธ์ / โครงการ

ตารางที่ ๒๘ ตารางกลยุทธ์/โครงการ (แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒)

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๙
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ชุมชน เข้าสู่มาตรฐาน (มผช.)	- การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๒๘๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนา ยกระดับผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญา ท้องถิ่นภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ให้สามารถ แข่งขันได้	- โครงการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ ธุรกิจตลาดสมัยใหม่	๐.๓๑๕ ๐.๑๐๘

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

● เป้าประสงค์

- ส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการรับรอง GI ให้เป็นไปตามเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของโรงงานที่แจ้งประกอบกิจการทั้งหมด
- สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรม (๑ เครือข่าย/ปี)
- สถานประกอบการผ่านเกณฑ์การมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ โรง/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

ตารางที่ ๒๙ ตารางกลยุทธ์/โครงการ (แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓)

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๙
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	- โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)	๐.๒๑๔
	- โครงการบริหารจัดการวัตถุอันตราย สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	๐.๐๖๐
	- โครงการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม	๐.๐๕๐
กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	- โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๐.๑๔๑
	- โครงการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม	๐.๐๑๕

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

● เป้าประสงค์

- พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ยกระดับบุคลากรภาคอุตสาหกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา (๖ ผลิตภัณฑ์/ ปี)
- จำนวนบุคลากรภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

ตารางที่ ๓๐ ตารางกลยุทธ์/โครงการ (แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔)

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๙
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	- โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	๐.๐๔๗
	- โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพ	๐.๐๕๖

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : โครงการ)

ตารางที่ ๓๑ ตาราง โครงการแบบย่อ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดยโสธร มียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมุ่งหวังเป็น "เมืองแห่งวิถีอีสานเกษตรอินทรีย์ ก้าวไกลสู่สากล" เพื่อผลักดันให้ภาคประชาสังคมมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงโดยมุ่งหวังให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการวางผังเมืองการจัดระเบียบชุมชน การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ที่สามารถป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ๒. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธร ให้มีคุณภาพดี มีความอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีการบริหารจัดการ และอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วมจากภาคราชการภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้คุณประโยชน์นานาประการต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒. มีการตรวจสอบ ควบคุม คุณภาพสิ่งแวดล้อมทุกด้านให้อยู่ในเกณฑ์ดี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	๑. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒ ๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรอยู่ในเกณฑ์ดี
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมศึกษาดูงาน งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๑. สำรวจ สุ่มจัดเก็บน้ำ ภายในจังหวัดยโสธร ส่งตรวจสอบคุณภาพน้ำ ๒. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ ๓. อบรม/สัมมนา เพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและใหม่/ศึกษาดูงาน
๘.๒) กิจกรรม : ส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๙	ตรวจประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรม
๙. งบประมาณ	๑๔๑,๗๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	กรมโรงงานอุตสาหกรรม,สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เป็นที่ทราบกันว่าภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมากกว่า ๖.๔ ล้านครัวเรือน มีที่ดินทำการเกษตรร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั่วประเทศและประเทศไทยยังมีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคเกษตรมีผลิตภัณฑ์มวลรวมอยู่ที่ร้อยละ ๑๐ มีอัตราการเจริญเติบโตที่ช้ากว่า ประเทศอื่นๆ การผลิตยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตมีคุณภาพต่ำล้นตลาด ทำให้ไม่สามารถควบคุมราคาได้ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากขาดความรู้เรื่องการรักษา คุณภาพการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศได้มีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรของประชาชนทั้งประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าภาพ ในการพัฒนาและยกระดับสินค้าการเกษตรให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชนเกษตร สหกรณ์การเกษตร ในลักษณะของฝากของที่ระลึกที่เชื่อมโยงกับภาคการผลิตภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด ได้มีการดำเนินงาน ในแผนงานบูรณาการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ในด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จึงได้จัดทำ โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรให้มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตร จังหวัดยโสธร รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์-บรรจุภัณฑ์ มาเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรไทยให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคงด้านรายได้อย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์รวมทั้งการตลาด ๓. เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม ๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรไปสู่ผู้ประกอบการ/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร / วิสาหกิจชุมชนการเกษตร / สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ อย่างน้อยจังหวัดละ ๑ กลุ่มๆ ละไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การตลาด และการบริหารจัดการ จำนวน ๓๐ คน ๒. ผลิตภัณท์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณท์และบรรจุภัณท์ด้วย MINI ITC/มาตรฐานผลิตภัณท์ จำนวน ๔ ผลิตภัณท์
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : แปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C) งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๙ จำนวน ๑๘๘,๐๐๐ บาท	๑. อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรมาตรฐานผลิตภัณท์ การตลาด (ทาง Online และ Offline) รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน ๒. พัฒนาผลิตภัณท์และบรรจุภัณท์ต้นแบบด้วย MIN ITC ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ (กิจกรรมนี้หมายถึงรวมถึงการให้ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณท์และการตลาดด้วย) ๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่ การเป็นนักธุรกิจเกษตร /Startup / SMEs คนตัวเล็ก
๙. งบประมาณ	๑๘๘,๐๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ตารางที่ ๓๒ ตารางความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ.๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	"ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน"	"ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน"	ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน	พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว	ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็ง และความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม	ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ		อนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

กิจกรรมย่อย : พัฒนาลากและบรรจุภัณฑ์

งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดโครงการ

จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่น ๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลิยังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย และข้าวหอมมะลิอินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์ จังหวัดยโสธรเป็น “ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน” จังหวัดยโสธร ยังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำโดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์ และประมง เพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้ว ยังมีพืชผักอื่น ๆ ปศุสัตว์ และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัย และเป็นเกษตรอินทรีย์อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ซึ่งการพัฒนาสู่การจำหน่ายในตลาดระดับต่าง ๆ บางกลุ่มยังขาดการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งบรรจุภัณฑ์มีความจำเป็นต่อการประชาสัมพันธ์สินค้าให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค และยังช่วยในการเก็บรักษาคุณภาพ และสะดวกในการขนส่งสู่ตลาด

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก : พัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อพัฒนาให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอย่างแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้ ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์โครงการ

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตร ให้มีการพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ในพื้นที่จังหวัดยโสธร

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจ้างเหมาบริการตามโครงการพัฒนาด้านเกษตร กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมย่อย พัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป กับ บริษัท ขวัญอุทัย กรุ๊ป จำกัด สัญญาเลขที่ En/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เป็นเงิน ๙๒๖,๕๐๐ บาท (เก้าแสนสองหมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน) โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการโครงการ จำนวน ๑๐ กลุ่ม/ผลิตภัณฑ์ ได้แก่

๑. กลุ่มแปลงใหญ่ปลาตะเพียนบ้านเปงจาน เลขที่ ๑๗๘ หมู่ ๑๓ ตำบลสวาท อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ปลาตะเพียน, ปลาร้า **ผลิตภัณฑ์พัฒนาแปรรูป** น้ำพริกปลา, ข้าวเกรียบปลา **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ข้าวเกรียบสมุนไพร จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์ พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๒. กลุ่มแปลงใหญ่ข้าว หมู่ ๓ ตำบลทุ่งมน อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ข้าวกล้อง, ข้าวเหนียวดำ, ข้าวมะลิ **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ข้าวแต่น้ำผลไม้

๓. กลุ่มแจ่วบองแม่จร เลขที่ ๖๘ หมู่ ๖ ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ผงไບ่ยานาง, แจ่วบองสมุนไพร **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** มะขามสามรส พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๔. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเพาะเลี้ยงปลาตะเพียน เลขที่ ๑๖๙ หมู่ ๓ ตำบลดงมะไฟ อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ปลาตะเพียน, ปลาจิ้น **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ปลาต้มทอด พร้อมรับประทาน พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๕. กลุ่มเกษตรผสมผสานและแปรรูปด้านประมง เลขที่ ๒๔๒ หมู่ ๑ ตำบลดงแคนใหญ่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ปลาย่าง, ปลาแดดเดียว, ปลาช่อนป่น, หมูแดดเดียว **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** น้ำพริกปลาป่น พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๖. กลุ่มแปรรูปถั่วลิสงบ้านฟ้าห่วน หมู่ ๑ เลขที่ ๔๖ หมู่ ๑ ตำบลฟ้าห่วน อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ถั่วคั่วทราย, ถั่วตัด **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ถั่วกรอบแก้ว พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๗. กลุ่มสวนเกษตรพลอยภักดิ์ เลขที่ ๑๙๖ หมู่ ๖ ตำบลเชียงคำ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** สบู่สมุนไพร **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** แชมพูสูตรสมุนไพร พร้อมพัฒนาผลผลิตและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๘. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนคนรุ่นใหม่พัฒนานาโส บ้านโสกชุมปูน หมู่ ๕ ตำบลบุงคำ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ข้าว **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ขนดอกจอก พร้อมพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๙. กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์บ้านไร่รุ่งตะวัน หมู่ ๕ ตำบลบุงคำ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** เมล่อน, ข้าวหอมมะลิ **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากเมล่อน พร้อมพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

๑๐. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหอมมะลิอินทรีย์ชีวาพ เลขที่ ๓๗๓ หมู่ ๒ ตำบลลุมพุก อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดสุรินทร์ **ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา** ข้าว, อ้อย **ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว** ไอศกรีมน้ำอ้อย พร้อมพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

การดำเนินการโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการในจังหวัด มีโครงการ/กิจกรรมตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ปี ๒๕๖๘ ดังนี้

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค (กตร.)		
๑.๑ กิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการกฎระเบียบที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติและการรายงานข้อมูลระบบ isingleForm	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย
๑.๒ ออกเยี่ยม สํารวจ และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๒๐ ราย	๑๒๐ ราย
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๒๗๐ ราย	๒๗๐ ราย
๑.๔ บริการให้ความช่วยเหลือบ่มเพาะ ผ่านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนรอบโรงงาน เช่น การส่งเสริมช่องทางการตลาด	๕๐ ราย	๕๐ ราย
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน		
๒.๑ รับคำขอรับใบรับรองฯ	๕๐ ราย	๕๓ ราย
๒.๒ การตรวจติดตามคุณภาพและสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์	๒๕ ผลิตภัณฑ์	๒๕ ผลิตภัณฑ์
๓. โครงการส่งเสริมเกษตรกรอุตสาหกรรมครบวงจร กิจกรรมหลักพัฒนานักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม		
๓.๑ อบรมเพื่อปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรม	๒๐ ราย	๒๐ ราย
๔. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมละครรมาภิบาล		
๔.๑ การพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล พร้อมทั้งศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ	๕๐ ราย	๕๐ ราย
๔.๒ ตรวจประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรม	๑ ราย	๑ ราย
๕. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก		
๕.๑ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ผ่านการอบรมให้ความรู้ผ่านการอบรมให้ความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ กฎหมายและมาตรฐานที่เป็นสากลเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก การประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และแนวทางกิจกรรมการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๒๕ ราย	๒๕ ราย
๕.๒ พัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์(Net Zero Emissions) ผ่านการ Consult จากที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คำนวณปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและแนวทางลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๖. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ สู่การปฏิบัติ (กยพ.)		
๖.๑ จัดทำแบบสำรวจความคิดเห็น/เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ให้ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดทั้งภาครัฐ เอกชน และ ตัวแทนชุมชน เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

134 หมู่ 5 ตำบลสำราญ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร 35000

โทร 045 586 035

www.yasothon.industry.go.th